



SISÄLLYSLUETTELO

2 - 3	Jarmo Anttila, pääkirjoitus
4	Pekka Ervast, Toimittajalta
5	Yrjö Härkänen, Henkilökohtainen totuus, viisaus
6 - 9	Mestari Echartshousen, Pilvi Pyhätön yllä
10-19	Antti Savinainen, Ihmiskunnan tulevaisuus – tieteen ja hengentieteen näkökulma
20-21	Marleena Lehtimaa, Runo, Rakkaudella kaitseva aika
22-31	Uuno Pore, Jeesus Kristuksen erikoisasema
32	Isä Meidän laulu, sävel Erkki Melartin, sanat Jussi Snellman
33	Ruusu-Ristin kesäkurssin ohjelma 26.6. - 1.7.2020
34-37	Anne Paalo, Vuorisaarna - toinen käsky
38-47	Tapio Joensuu, Aivot sielun istuimena
48-49	Marleena Lehtimaa, Musta mestari
50-51	Pauli Loikala, Eetteriruumis/Autuudenjulistus
52-53	Marko Manninen, 06/2020, Näkökulmia Mesokosmoksesta - Uusi mediakokonaisuus Suomen henkiseen kenttään
54-55	Marko Manninen, Mesokosmos - ihmisen mittaisten meemien temmellyskenttä
56	Aatman kirjaesittely



Jarmo Anttila

Pääkirjoitus

Olemme koko kevään eläneet Korona-pandemian rajoittamaa elämää. Ruusu-Ristin toiminta on ollut lähes täysin peruttu. Edellisen kerran on vain sota saanut meidät peruuttamaan tilaisuutemme. Kiinasta lähtenyt virus levisi varsin nopeasti koko maailmaan ja ihmisiä on kuollut paljon. Suomi on välttynyt pahimmalta tiukkojen rajoitusten takia ja myös siksi, että olemme kuuluaista kansaa. Olemme noudattaneet viranomaisen ohjeita, pesseet käsiä ja pitäneet turvavälejä. Mitä tämä virus tahtoo meille opettaa? Monet ehkä toivovat, että kaikki palaisi ennalleen. Ainakin saimme oppia, ettei kaikki mene niin kuin olimme suunnitelleet. Varsinkin täällä Suomessa esiintyy harvoin mitään luonnon katastrofeja, kuten monissa muissa maissa. Niissä ihmiset tietävät, että on olemassa suurempia voimia ja ne eivät ole meidän hallittavissa. Ruusuristiläinen elämänymmärrys sisältää käsityksen kohtalon ja karman voimista, joita emme voi välttää. Tämä Korona on sellainen ja toivottavasti se on herättänyt meidät pohtimaan elämän syvempiä arvoja. Vanha sanontahan on, että ihminen päättää, mutta Jumala säättää. Meillä tulee olla luotta-

mus elämän lopulliseen oikeudenmukaisuuteen ja hyvyyteen. Kaiken takana on meitä suurempi viisaus ja johdatus.

Bhagavad Gitassa Krishna sanoo: Kun adharma on suuri teidän keskellänne, silloin minä tulen. Adharma on laittomuus, epäpyhyys, uskonnottomuus ja paheellisuus. Kun se saa ylivallan ihmiskunnassa niin silloin Krishna lupaa tulla opettamaan meille dharmaa. Buddha kutsui omaa opetustaan dharmaksi. Karma on menneiden tekojemme seuraus, mutta dharma on henkinen tehtävämme ja velvollisuutemme. Se on tietysti ihmiskunnalle yleensä annettu opetus henkisistä arvoista ja pyrkimyksestä hyvään. Tätä ovat kaikki uskonnot tehneet. Se, että uskontojen nimissä tehdään paljon pahaa yhä tänä päivänä, on juuri tuota adharmaa joka on päässyt vallalle. Siksi tarvittaisiin uskonpuhdistusta kaikkien uskontojen parissa. Tämä oli teosofisen liikkeen yksi keskeinen tarkoitus. Olemme Ruusu-Ristissä puhuneet yleensä vain kristinuskon uudesta uskonpuhdistuksesta. Pekka Ervast tahtoi ja opetti uutta uskonpuhdistusta, koska Lutherin työ jäi hänen mielestään kesken.

Uusi virike alkoi jo 1600-luvulla rosenkreuttilaisuuden kautta, mutta vasta 1800-luvun teosofinen opetus loi perustan todelliselle uskonpuhdistukselle. P.E:n mukaan teosofisen liikkeen, johon mekin Ruusu-Ristinä kuulumme, tehtävänä on opettaa dharmaa. Satjaan naasti paroo dharmah, totuus on korkein uskonto, kuuluu tuo ylevä lause, jonka H. P. Blavatsky asetti kaikkien teosofien johtotähdeksi. Mikä on sitten ihmisenä olemisen totuus ja pyrkimys? Teosofian mukaan se on täydellisyys. Ihmisen tulee kasvattaa itsensä Viisauden Mestareiden täydellisyyteen ja jäseneksi heidän muodostamaan Valkoiseen Veljeskuntaan. Se on vihittyjen ja valaistuneiden Mestareiden veljeskunta, joka työskentelee lakkaamatta Jumalaisen suuren suunnitelman toteutumiseksi tällä planeetalla. Heidän opetuksensa on ihmiskunnan veljeys, uskontojen ykseys ja lopulta se kaita tie joka vie Taivasten valtakuntaan eli heidän oppilaaksi. Tämä on se meidän jokaisen henkilökohtainen dharma. Se on yleisesti ottaen sama kaikilla, mutta jokaisella yksilöllinen. Siksi Ruusu-Ristin ensimmäisessä ohjelmakohdassa sanotaan, että meidän tulee osoittaa toisillem-

me mitä suurinta suvaitsevaisuutta ja ymmärrystä. Me emme voi tietää mikä on toisen ihmisen henkilökohtainen dharma, se taivaallinen työ-sopimus, jota hän on tullut tässä inkarnaatiossa täyttämään. Toisen dharmaan ei saisi sekaantua ja puuttua. Buddhan dharma opetus oli myötätunto joka kasvaa veljeydeksi. Se on alkuopetus ja lopulta myös kaiken kattava päämäärä tulla ihmiskunnan palvelijaksi.

Koronasta huolimatta olemme päättäneet pitää Ruusu-Ristin kesäkurssit Jyväskylässä. Näillä näkymin joukko on niin pieni, että turvavälejä on helppo pitää. Aikoinaan moni osallistui kursseille kirjeitse ja nyt tätä tapaa voivat erityisesti käyttää ne jotka eivät syystä tai toisesta voi osallistua kesäkurseille.

Syksyn ohjelmasta ja aloituksesta tiedotetaan myöhemmin.

Virkistävää kesää kaikille.



100 vuoden takaa

Miten on luotava onnellinen yhteiskunta?

Onnellinen yhteiskunta on se, jossa ihmiset ovat onnellisia. Toiset sanovat, että ihmisten onni kokonaan riippuu niistä olosuhteista, joissa he elävät: muuttakaamme ihmisten ympäristö sopusuhtaiseksi ja iloiseksi, ja ihmiset itse muuttuvat iloisiksi ja onnellisiksi. Toiset sanovat, että ihmisten onni on kokonaan riippumaton ulkonaisista olosuhteista: ihminen voi olla yhtä onneton uhkeassa linnassa kuin halvassa mökissä, yhtä onnellinen ja tyytyväinen syrjäisessä maakylässä kuin suurkaupungin sivistyskeskuksessa; turha on onnen kannalta suunnitella muutoksia yhteiskuntaoloissa.

Totuus käy nähtävästi kultaista keskitietä. Ihmisen korkein, henkinen, uskonnollinen onni on epäilemättä ulkonaisista riippumaton, mutta tämä onni on harvoille suotu; suuri enemmistö kulkee kehityksessään kaukana pyhimysten kaidalta tieltä. Mutta onnea ajateltaessa on otettava lukuun niiden onni ja kehitys, jotka kuuluvat enemmistöön. Ja heidän kannaltaan on epäilemättä totta sekin, että vaikeat ja luonnottomat olosuhteet masentavat ihmisten mieliä ja tekevät heidän elämänsä raskaaksi.

Näin ollen on paikallaan sanoa, että ympäröivät olosuhteet ja ihmiset ovat onnen luomisen vuorovaikutuksessa keskenään. Ympäristö ei ole ainoa tekijä, tekijänä on ihminenkin.

Millä tavalla sitten ihmiset ovat tekijöinä onnellisen yhteiskunnan luomisessa? Mikäli ihmiset ovat tietämättömiä, valistumattomia, raakoja, sikäli ovat onnettomia, olivatpa ulkonaiset olosuhteet kuinka sopusuhtaiset tahansa. Ihmisten täytyy muuttua, sivistyä, valistua, luopua materialistisesta maailmankatsomuksesta ja tavoitella aatteellista elämänymmärrystä, jotta voisivat viihtyä, menestyä ja olla onnellisia paremmissa olosuhteissa.

Käsi kädessä kulkevat nämä molemmat kehityslinjat: ihmiset itse sielukkaammiksi, ympäröivät olosuhteet sopusuhtaisemmiksi!

Kolme taikasanaa on, joiden kätkemät aatteet ovat elähyttäneet ihmissieluja toista sataa vuotta, vaikka niitä vielä on vain puolinaisesti ja pintapuolisesti ymmärretty.

Nuo taikasanat ovat: vapaus, veljeys, tasa-arvoisuus.

Veljeys on ihmisen ruumiillisen olemuksen ydin, tasa-arvoisuus hänen sielullisen minänsä salaisuus ja vapaus hänen henkensä synnyttämän jumalallinen oikeus.

Mikäli nämä aatevoimat elävät ihmisten miellissä, sikäli ne vaikuttavat historiassa. Hedelmöittämällä ihmisten sieluelämää ne saavat aikaan muutoksia yhteiskunnissa. Ja muutokset ovat pysyviä, kun aatteiden pyhä tuli on ihmisiäkin puhdistanut.

Tietäjä 1920, Loka-joulukuu



Henkilökohtainen totuus, viisaus

Sydän on totuudenetsijän henkilökohtaisen totuuden kaivo sekä hänen hiljentyessään meditaatorukoukseen, kohdatessaan toisen ihmisen, että puhuessaan väkijoukolle. Se on totuudenmukaista viisautta. Puhun tässä monien henkilökohtaisten virheiden kouluttamana. Mutta eikö ole niin, että jos ei tee koskaan virheitä, ei myöskään opi kovinkaan paljon henkilökohtaista totuutta? En suinkaan väitä, että jo löydetyn totuuden opiskelu olisi toisarvoista. Kaikki oppi totuudesta on perin arvokasta vuosituhansien perintökalleutta. Se vain ei ole nyt minun aiheeni.

Totuudenetsijällä on mielestäni suurimpina haasteinaan henkilökohtaisen totuuden löytäminen. On helppoa asettua puhutun tai kirjoitetun totuuden varjoon säestäen tai itse toistaen jo löydettyä totuutta. Henkilökohtainen ote omaan itseensä suhteessa ympäristöön ja elämään on se haaste, joka aidolle totuudenetsijälle mielestäni asetetaan.

Tämä haaste vaatii ensinnäkin sisältäohjautuvuutta ja toisaalta rohkeutta olla rehellinen itselleen. Vaikka ympäristössä olisikin epäkohtia, vaaditaan totuudenetsijältä kykyä olla hiljaa. Hiljaaolemalla voi parhaiten edistää epäkohtien tai ongelmatilanteiden ratkaisemista. Tämä hiljaaoleminen on oltava aktiivista, jossa totuudenetsijä tekee työtä henkensä kautta.

Ihmisessä totuus paljastuu meille parhaiten nykyhetkessä joko valheellisuutena tai totuudellisuutena ja tässä on kyse oleellisimmasta: henkilökohtaisesta totuudesta, joka on yhte-

ydessä henkeen ja kaikkein korkeimpaan. Nyt päästään viisauteen.

Kun seuraan kohta neljävuotiaasta pojanpoikaani, tulee mieleeni myös kuva omasta, nyt 35-vuotiaasta pojastani samanikäisenä: loputtomat kysymykset, uteliaisuus, elämänto ja totuudenetsintä. Voisiko aikuinen oppia tämänikäisiltä jotakin? Tähän sopii yksi tiibetibuddhalainen viisaus: ”Monet lapset ovat jo syntyessään vanhempiaan viisaampia.”

Tyttäreni, joka on 34-vuotias, omaa henkisiä kykyjä joissa on hänen henkilökohtaisen totuutensa oltava aidosti läsnä hetkestä hetkeen. Kun hän niin tekee, hän on myös viisas.

Mitä viisaus siis on? Oikeaa uteliaisuutta elämää kohtaanko, elämäkokemustako, oivaltamista, realismia, vaiko oikeaa uskallusta totuuden porteilla? Näitä kaikkia varmaan ainakin. Tietysti myös oikeanlaista nöyryyttä, joka on totuutta ja viisautta kunnioittavaa.

Puhutaan, että on viisasta nukkua yön yli, ennen kuin tekee vaikean päätöksen. Ennen tekoa on totuudenetsijän kuunneltava sydäntään, eikä päätään. Kun sanotaan: ajattele, ennen kuin puhut, on totuudenetsijän ajateltava sydämellä, eikä aivoilla. Vain sydän asettaa oikeat sanat ja loihtii tahdittaen oikeat teot.

Sydän on totuudenetsijän henkilökohtaisen totuuden kaivo sekä hänen hiljentyessään meditaatorukoukseen, kohdatessaan toisen ihmisen, että puhuessaan väkijoukolle. Se on totuudenmukaista viisautta.

Pilvi Pyhätön yllä

Pydyttyänne tietoa Veljen sisäisestä piiristä, tahdomme ilmoittaa seuraavaa. Älkää kysykö, ketkä näitä kirjeitä kirjoittavat, vaan arvostelkaa niitä niiden sisällön mukaan. Tutkikaa, missä hengessä ne on kirjoitettu, eikä mitä sanoja ne sisältävät. Meitä ei kannusta mikään itsekäs vaikutin, vaan meidät pakottaa toimimaan sisässämme palava valo. Tämä sisäinen valo saattaa meidät kirjoittamaan teille ja meitä puoltavat ne totuudet, jotka me omistamme, ja jotka kaikki totuutta rakastavat ihmiset tulevat tunnustamaan oikeiksi. Me annamme niitä teille siinä määrin kuin te kykenette niitä vastaanottamaan ja teillä on vapaus joko hyväksyä tai hylätä mitä me sanomme, sillä Jumalainen Viisaus ei pidä suurta ääntä itsestään, sillä se on valo, joka loistaa ikuisessa rauhassa ja odottaa kärsivällisesti, kunnes se otetaan vastaan.

Meidän veljeskuntamme on ollut olemassa luomisen ensimmäisestä päivästä asti ja tulee kestämaan sen viimeiseen päivään. Se on Valon Lasten seurakunta ja sen jäseniä ovat ne, jotka tuntevat valon, joka loistaa pimeydessä ja pimeyteen. Me tunnemme ihmisen kohtalon luonteen, sillä meillä on koulu, missä on opettajana itse Jumalainen viisaus ja se opettaa kaikkia niitä, jotka etsivät totuutta sen itsensä tähden, eikä sen maallisen edun vuoksi, mitä siitä saattaa seurata. Ne salaisuudet, joita tässä koulussa tutkitaan, koskevat kaikkea, mitä koskaan voidaan tietää Jumalasta, luonnosta ja ihmisestä. Kaikki muinaiset viisaat ovat saaneet opetusta meidän koulussamme, eikä kukaan heistä ole oppinut viisautta muualla. Sen jäsenet eivät ole ainoastaan

tämän pallon, vaan myös muiden maailmojen asukkaita. Vaikka he ovat hajallaan ympäri maailmankaikkeuden, heidät sitoo yhteen yksi henki, eikä heidän välillään ole mielipideeroavaisuuksia. He kaikki tutkivat ainoastaan yhtä kirjaa ja käyttävät samaa menetelmää sitä tutkiessaan.

Meidän veljeskuntamme on koottu Valituista eli sellaisista, jotka etsivät valoa ja kykenevät sitä vastaanottamaan ja se, joka on vastaanottavin, on meidän johtajamme. Meidän kokouspaikkamme tuntevat intuitiivisesti kaikki jäsenemme, mutta kukaan, joka ei ole vihitty ei voi sitä löytää. Se on hyvin lähellä, mutta kuitenkin salattu maailman silmiltä. Ne, jotka ovat siihen valmiit saavat siihen astua ja ne, jotka eivät ole, saavat odottaa.

Meidän veljeskunnassamme on kolme astetta. Ensimmäiseen tullaan jumalaisen inspiraation kautta, toiseen sisäisen kehityksen ja kolmanteen eli korkeimpaan henkisen näkemyksen, jumalaisen kontemplaation kautta. Meidän seurassamme ei ole kiistoja, väittelyä, viisastelua, epäilystä tai empimistä ja se, jolla on paras mahdollisuus tehdä hyvää, on onnellisin meistä. Me omistamme suuria mysteeriöitä ja kuitenkin emme ole salainen seura, koska salaisuutemme ovat avoimia jokaiselle, joka kykenee niitä lukemaan. Salaisuus ei johdu siitä, että olisimme haluttomia opettamaan, vaan opetuksen etsijöiden heikkoudesta. Salaisuuksiamme emme voi myydä rahasta, eikä niitä voi julkisesti esittää. Niitä käsittävät ainoastaan ne, joissa voimat ovat alkaneet herätä ja joiden sydän kykenee vastaanottamaan

viisautta ja veljesrakkautta. Se, jossa salainen tuli on alkanut palaa, on onnellinen ja tyytyväinen. Hän käsittää ihmisen heikkouksien syyn ja kärsimyksen ehdottoman välttämättömyyden. Hänen selvänäköisyytensä auttaa häntä näkemään kaikkien uskontojen perustan. Hän huomaa noiden järjestelmien olevan rakennettuja suhteellisten totuuksien varaan ja näkee, ettei niissä ole vielä saavutettu tiedon tasapainoa.

Ihmiskunta elää vertauskuvien maailmassa, joiden merkitystä eivät monetkaan ymmärrä. Mutta se päivä lähenee, jolloin näissä vertauskuvissa piilevä henki tulee yleisesti tunnetuksi ja pyhät mysteeriot paljastetuiksi. Täydellinen tieto Jumalasta, täydellinen tieto Luonnosta ja täydellinen tieto Ihmisestä ovat ne kolme valoa totuuden alttarilla, jotka valaisevat viisauden temppelin kaikkein pyhintä.

On ainoastaan yksi perususkonto ja yksi kaikkiallinen veljeskunta. Ulkonaiset muodot, uskontojärjestelmät ja liitot ovat ainoastaan kuoria, jotka sisältävät vain osia totuudesta ja ulkonaiset asiat ovat tosia ainoastaan silloin, kun ne esittävät sisäisiä totuuksia. Ne ovat välttämättömiä niille, jotka eivät vielä kykene tuntemaan näkymätöntä ja muodoton totuutta ilman, että se on esitetty jollakin symbolilla. Ne kasvattavat ihmisiä uskomaan, että on olemassa totuutta, vaikka he eivät sitä näekään, ja tämä usko on se perusta, jolle voi kasvaa henkinen tieto. Mutta jos jonkun uskontojärjestelmän ulkonaiset muodot esittävät sellaisia sisäisiä totuuksia, joita ei siinä järjestelmässä tunneta, ovat ne silloin pelkkiä naamioita ja tyhjiä kuoria. Niin paljon kuin on olemassa teorioita ja muotoja, niin paljon on myös erehdyksiä, sillä teoriat voivat olla ainoastaan osittain tosia, mutta ehdoton totuus on

ääretön, eikä voi tulla rajoitettuun muotoon suljetuksi. Ihmiset ovat erehtyneet pitämään muotoa henkenä sekä symbolia totuutena ja tästä erehdyksestä on syntynyt lukemattomia ongelmia. Näitä erehdyksiä ei voi oikaista tuomitsemalla, ei kiihtyneillä väittelyillä tai esiintymällä vihamielisesti niitä kohtaan, jotka ovat erehtyneet. Pimeyttä ei voi poistaa sellaisilla aseilla. Ainoastaan valo poistaa pimeyden, ja missä on tietoa, siellä ei tietämättömyydellä ole tilaa.

Tällä nykyisellä vuosisadalla (1800), joka juuri on alkanut, tulee esiintymään valo. Aikakausien ajan salassa pysyneet asiat tulevat tunnetuiksi, verhoja poistetaan ja sitä totuutta, joka on muodoissa ja muotojen takana paljastetaan. Me emme voi tarkalleen selittää, miksi tämä tulee tapahtumaan juuri tällä vuosisadalla. Me voimme ainoastaan sanoa, että jokaisella asialla on määrätty aikansa ja paikansa niin, että kaikkia maailman asioita johtaa järjestyksen ja sopusoinnun jumalainen laki. Ensin tuli vertauskuvasto, joka sisälsi totuuden, sitten tuli vertauskuvien selitys ja tämän jälkeen tulee itse totuus paljastetuksi, niin kuin puu, joka nähdään ja huomataan, kun se on siemenestä kasvanut isoksi ja siemenen on koko puun luonne kätkeytynä kuin vertauskuvaan. Meidän tehtävämme on auttaa totuuden syntymistä, avata ne kuoret, joihin se on suljettu ja kaikkialla uudistaa kuolleet kirjaimet. Me emme tee tätä omalla voimallamme vaan sen valon vaikutuksesta, joka kauttamme vaikuttaa.

Me emme kuulu mihinkään lahkoon, eikä meillä ole kunnian- tai vallanhimoa tyydyttävänämme. Emme halua tulla tunnetuiksi, emmekä kuulu niihin, jotka tyytymättöminä nykyisiin oloihin haluavat hallita ihmiskuntaa

ja sille tyrkyttää mielipiteitään. Meihin ei vaikuta kukaan ihminen tai mikään puolue, emmekä odota mitään henkilökohtaista palkintoa työstämme. Me omistamme valon, jonka avulla kykenemme näkemään Luonnon syvimpiä salaisuuksia ja meillä on tuli, joka meitä ravitsee ja jolla voimme vaikuttaa kaikkeen olemassa olevaan. Meillä on salaisuuksien avaimet ja tieto siitä siteestä, joka yhdistää tämän planeetan muihin maailmoihin. Meidän tietemme on kaikkiallinen tiede, sillä se käsittää koko maailmankaikkeuden ja sen historia alkaa luomisen ensimmäisestä päivästä. Meillä on hallussamme kaikki muinaiset viisaudenkirjat. Kaikki luonnossa tapahtuva on meidän tahtomme alaista, sillä meidän tahtomme on yhtä kaikkeuden hengen kanssa, joka on maailman liikkeelle paneva voima ja kaiken elämän ikuinen lähde. Emme kaipaa tietoja ihmisiltä tai kirjoista, sillä meillä on kyky käsittää kaikkea olemassa olevaa ja lukea luonnonkirjaa, joka ei erehdy. Tätä kaikkea opetetaan meidän koulussamme, sillä opettajamme on se valo, joka synnyttää kaikki oliot.

Voisimme kertoa teille mitä ihmeellisimmistä asioista, joista tiedämme, ja jotka ovat yhtä kaukana tämän ajan oppineimmasta filosofista kuin aurinko on kaukana maasta. Meille ne ovat yhtä läheisiä asioita kuin hengen valo on lähellä sitä henkeä, josta se säteilee. Me emme halua kiihottaa teidän uteliaisuuttanne. Tahdomme ainoastaan herättää teissä viisauden janon ja veljellisen rakkauden nälän, jotta voisitte avata silmänne valolle ja nähdä jumalallisen totuuden itsessänne. Meidän tehtävämme ei ole avata teidän ymmärrystänne, vaan itse totuuden voiman tulee astua sydämeenne. Sielun jumalallinen sulhanen kolkuttaa oveen ja on monta, jotka eivät

päästä häntä sisään, koska ovat kiedottuina ulkonaisen olemassaolon harhoihin.

Tahdotko tulla seuramme jäseneksi? Silloin astu omaan sydämeesi. Tahdotko oppia tuntemaan Veljiä? Silloin opi tuntemaan sitä jumaluutta, joka sielussasi ilmenee. Etsi sisältäsi sitä, mikä ei ole muotojen vaihtelujen alaista, vaan mikä on täydellistä ja kuolematonta ja kun olet sen löytänyt, olet astunut meidän seuraamme ja saat tietää meistä tarkemmin. Mitään epätäydellistä ei lasketa meidän piiriimme ja sen vuoksi täytyy sinun heittää päältäsi kaikki luonteesi viat ja puutteet, ennen kuin voit astua sisään. Sinussa oleva turmelus on kulutettava jumalaisen rakkauden tulella. Sinun täytyy tulla kastetuksi totuuden vedellä ja puetuksi siihen häviämättömään aineeseen, joka syntyy puhtaista ajatuksista. Sisäisten aistien tulee avautua käsittämään henkisiä todellisuuksia ja mielen tulee valaistua jumalallisella viisaudella. Silloin tulevat suuret voimat, jotka ovat nyt sinulle tuntemattomia, kehittymään sielussasi ja kykenet voittamaan pahan. Koko olemuksesi uudistuu muuttuen valo-olennoksi ja ruumiistasi tulee jumalaisen hengen asunto.

Kysyt, mitkä ovat oppimme? Me emme julista mitään oppeja, sillä mikä tahansa oppi, jonka esittäisimme uskottavaksi olisi vain epäilyttävä teoria teidän kannaltanne, niin kauan kuin teillä itsellänne ei ole tietoa. Tätä tietoa ei voi saavuttaa ulkonaisella opetuksella, vaan sen täytyy kasvaa teissä itsessänne. Kysykää jumalaiselta hengeltä itsessänne, avatkaa sisäiset aistit ymmärtämään, mitä se puhuu, niin saatte vastauksen kysymyksiinne. Me voimme tehdä ainoastaan sen, että annamme muutamia ajatuksia teidän tutkittavaksenne. Mutta me emme tarkoita sitä, että

teidän tulisi ilman muuta uskoa, mitä sanomme, sitä tarkasti tutkimatta tai, että teidän tulisi tuohon uskoon tyytyä. Me annamme näitä oppeja ainoastaan tienviitoiksi teidän kulkiesanne itsetutkimuksen labyrinteissa.

Yksi niistä ajatuksista, jotka annamme teille mietittäviksi, on, ettei ihmiskunta kokonaisuudessaan voi tulla pysyvästi onnelliseksi ennen kuin se on omaksunut jumalallisen viisauden ja veljellisen rakkauden hengen. Kun tämä tapahtuu, tulee maan hallitsijoiden kruununa olemaan puhdas järki, heidän valtikkaan rakkaus. He tulevat olemaan voideltuja voimalla, joka vapauttaa kansat taikauskosta ja pimeydestä ja ihmiskunnan ulkoiset olosuhteet paranevat, kun sisäinen parantuminen on tapahtunut. Köyhyys, rikokset ja sairaudet tulevat katoamaan.

Toinen ajatus on, että yksi niistä syistä, miksi ihmiset eivät ole henkisempiä ja älykkäämpiä on, että heidän ruumiidensa aineellinen kokoomus on niin karkea ja raskas, että se estää sisässä olevaa henkisyyttä vaikuttamasta. Mitä karkeammin he elävät ja mitä enemmän he antavat tilaa eläimellisille tai puoleksi eläimellisille nautinnoille, sitä karkeammaksi heidän elimistönsä tulee ja sitä vähemmän he kykenevät ajatuksissaan kohoamaan ihanteiden korkeampiin piireihin sekä käsittämään hengen ikuisia todellisuuksia. Katsokaa niitä ihmisiä, joita kadulla kohtaatte. Katsokaa, kuinka he ovat lihasta pöhöttyneet, täynnä eläimellistä epäpuhtautta ja kasvoillaan kohtuuttomuuden ja aistillisuuden leima. Kysykää sitten itseltänne, sopivatko tällaiset ruumiit ilmaisemaan jumalallista viisautta.

Me sanomme myöskin, että henki on todellisuutta. Sen ominaisuuksia ovat häviämättö-

myys, jakaantumattomuus ja kestävyys. Aine puolestaan on kokoonpantua ja saa aikaan muotojen harhan, sillä se on jakaantuvaa, turmeltumisen ja alituisen muuttumisen alaista. Henkinen valtakunta on todellinen häviämättömän maailma, jonka keskus on Kristus ja se koostuu tietoisista ja älyllisistä voimista. Fyysinen maailma on harhojen maailma, jossa ei ole ehdotonta totuutta. Ulkoisessa maailmassa kaikki on ainoastaan ilmiöitä ja suhteellisuutta. Se on todellisen sisäisen maailman varjokuva, jonka luo elämän hengen valo vaikuttaessaan ja elähdyttäessään ainetta.

Ihmisen alempi äly saa ajatuksensa muutosten alaisesta aistimaailmasta. Se itse on sen vuoksi ainaisten muutosten alainen. Ihmisen henkinen järki, intuitio, on henkeen kuuluva, muutumaton ja jumalallinen. Mitä eeterisemmäksi, hienommaksi ja kuultavammaksi ihmisen elimistö tulee, sitä helpommin se voi ilmaista henkisen viisauden valoa.

Järkiperäinen kasvatusjärjestelmä on perustettava tietoon ihmisen ruumiillisesta, sielullisesta ja henkisestä rakenteesta ja se tulee mahdolliseksi vasta, kun ihmisen koko rakenne tulee tunnetuksi, ei ainoastaan eläimelliseltä, vaan myös sen henkiseltä puolelta. Ihmisen ulkoista puolta voidaan tutkia ulkoisin menetelmin, mutta hänen näkymättömästä rakenteestaan voidaan saada tietoa vain itsetutkistelulla ja sisään katsomalla. Kaikkein tärkein neuvo mikä meillä on annettavana, on: Opi tuntemaan itsesi.

Edellä esitetyt ajatukset riittävät teille, hengen valossa tutkittaviksi ja mietittäviksi, kunnes saatte oppia enemmän.

Antti Savinainen

Ihmiskunnan tulevaisuus – tieteen ja hengentieteen näkökulma

Johdanto

On varsin rohkeaa yrittää ennustaa tulevaisuutta. Onkin sanottu, että ennustaminen on vaikeaa ja tulevaisuuden ennustaminen erityisen vaikeaa. Toisaalta nykyisin on olemassa tieteenala – tulevaisuuden tutkimus – joka mm. pyrkii tunnistamaan megatrendejä ja heikkoja signaaleja, joista voisi päätellä jotakin tulevaisuuden kehityksestä. Luonnontieteellinen tutkimustieto mahdollistaa tulevaisuuden ehdollisen ennustamisen esimerkiksi ilmastonmuutoksen ja luonnon monimuotoisuuden säilymisen osalta. Niidenkään osalta tulevaisuus ei ole ennalta määrätty, mutta on selvää, että ihmiskunnalla on haasteita, joihin on reagoitava ajoissa.

Jotta tulevaisuutta voisi edes jotenkin hahmottaa, on tiedettävä jotakin menneisyydestä. On syytä todeta, että tieteen käsitys ihmisen historiasta on hyvin erilainen kuin teosofian ja hengentieteen. Samoin on myös tulevaisuuden suhteen. Tarkastelen ensin tieteelliseen tutkimukseen perustuvia käsityksiä ihmiskunnan historiasta ja tulevaisuudesta. Ihmiskunnan varhaishistorian esitykseni perustuu Yuval Hararin (2017) teokseen Sapiens – Ihmisen lyhyt historia. Lopuksi tarkastelen Rudolf Steinerin ja Pekka Ervastian esityksiä ihmiskunnan tulevaisuudesta.

Ihmiskunnan hyvin lyhyt historia

Homo sapiens eli nykyinen ihminen kehittyi nykykäsityksen mukaan 2,5 miljoonaa vuotta sitten Itä-Afrikassa ihmisapinoiden suvusta. Harari toteaa, että simpanssit ovat lähimmät eläinkunnan sukulaiset, jotka eriytyivät ihmisten heimosta noin 6 miljoonaa vuotta sitten. ”Puuttuvaa rengasta” ihmisen ja eläimen välillä on turha etsiä: sen sijaan puhutaan viimeisestä yhteisestä esi-isästä. Homo sapiensin lisäksi oli myös muita ihmislajeja, joista mainittakoon Neandertalin ihminen, jonka geenejä kantavat kaikki paitsi alkuperäiset afrikkalaiset.

Sapiensit elivät Itä-Afrikassa 150 000 vuotta sitten. He alkoivat valloittaa maapalloa ja hävittää muita ihmislajeja sukupuuttoon noin 70 000 vuotta sitten. Silloin tapahtui tuntemattomasta syystä (suosituin selitysmalli on geneettinen mutaatio sapiensin aivoissa) ns. kognitiivinen vallankumous, jonka seurauksena keksittiin mm. vene, öljylamppu, jousi, nuoli ja neula. Taide, uskonto ja kaupankäynti saivat tuona ajanjaksona alkunsa. Kenties merkittävintä seikka oli joustavan kielen synty, joka mahdollisti toisilleen vieraiden ihmisten tiiviimmän ja kehittyneemmän yhteistyön. Kognitiivisen vallankumouksen katsotaan päättyneen noin 30 000 vuotta sitten.

Seuraava vallankumous oli maanviljelys, joka alkoi noin 12 000 vuotta sitten. Tämä merkitsi aiemmin vallinneen liikkuvan metsästäjä-keräilijöiden elämänmuodon muuttumista paikalleen sidotuksi maanviljelijöiden elämäksi. Tämä alkoi samoihin aikoihin eri mantereilla toisistaan riippumatta (Australia oli poikkeus tästä säännöstä). Maanviljelyksen vallankumous mahdollisti kokonaisravinnon määrän kasvun, väestöräjähdyksen ja eliittiryhmien synnyn. Harari kutsuu maanviljelyksen vallankumousta suureksi huijaukseksi: ihmiset joutuivat tekemään enemmän töitä ja saivat vastineeksi huonompaa ruokaa. Hän toteaa, että oikeastaan viljelykasvit domestikoivat (kesyttivät) ihmisen mieluummin kuin päinvastoin.

Maanviljelysyhteiskunta synnytti tarpeen kirjoitustaidon keksimiselle; sen keksivät sumerilaiset Mesopotamiassa noin 5000 vuotta sitten. Sen jälkeen kirjoitustaito syntyi faaraoiden Egyptissä, Kiinassa ja inkavaltakunnassa. Numeroja nollasta yhdeksään hyödyntävä kirjoitusjärjestelmä keksittiin vasta noin 1200 vuotta sitten. Se oli ratkaiseva askel, joka mahdollisti matemaattisen datan tehokkaan käsittelyn ja loi pohjan tieteen kehittymiselle. Tieteellinen vallankumous tapahtui verrattain myöhään, noin 500 vuotta sitten. Galileo Galileiä pidetään usein ensimmäisenä modernina tiedemiehenä, koska hän yhdisti ilmiöiden mittaamisen matemaattiseen mallintamiseen kontrolloiduissa kokeissaan.

Moderni tiede eroaa aiemmista tiedon traditioidista kolmella ratkaisevalla tavalla: halukkuus tunnustaa tietämättömyys, havaintojen tekeminen ja matematiikan asema teorian muodostuksessa sekä uusien teknologisten kykyjen hankkiminen. Ensimmäinen kohta saattaa tulla lukijalle yllätyksenä, mutta sen taustaksi asettuu uskonnollinen oikeaoppisuus: Hararin mukaan aiemmin oli miltei mahdotonta ajatella, että pyhistä kirjoista puuttuisi jokin ratkaisevan tärkeä maailmankaikkeuden salaisuus.

Tieteellistä vallankumousta seurasi 1700-luvulta alkaen teollinen vallankumous, jonka myötä ihmiskunnan väkiluku lähti voimakkaaseen kasvuun. Vuonna 1500 ihmisiä oli vain puoli miljardia, nykyisen (vuonna 2020) ihmiskunnan koko on hieman alle 8 miljardia. On arvioitu, että maapallo voisi ylläpitää 10 miljardia ihmistä. Jos tämä pitää paikkansa, yläräja on tulossa varsin nopeasti vastaan.

Tieteen näkökulmia tulevaisuuteen

Tarkastelen ensin tieteellisesti perusteltuja uhkia ja sen jälkeen positiivisia kehityskulkuja.

Uhkia

Useimmissa länsimaisissa yhteiskunnissa arvostetaan demokratiaa, ihmisoikeuksia ja vapaita markkinoita. Keskeisenä tekijänä on käsitys yksilön vapaasta tahdosta tai ainakin mahdollisuudesta tehdä vapaita valintoja.



Yksilön vapaus valita on kuitenkin Hararin (2018) mukaan uhattuna. Sosiaalisen median algoritmit alkavat jo nyt tuntea ihmisen paremmin kuin hänen läheisensä tai jopa paremmin kuin ihminen itse. Jos sosiaalisessa mediassa käyttäytymiseen, hakukoneiden ja käyttöjärjestelmien koko ajan tekemään tietotekniikan käytön seurantaan liitetään sykkeen, stressin, unen yms. biometrisen datan ympärivuorokautinen kerääminen, ihmisen toiminta ja valinnat ovat jo kenties lähitulevaisuudessa algoritmin tiedossa ennen kuin ihminen itse tietää niistä mitään. Facebookin tekemässä tutkimuksessa, johon osallistui 86 220 vapaaehtoista, Facebookin algoritmi kykeni ennustamaan osallistujien persoonallisuustestien vastaukset jopa puolisoa paremmin (tähän tarvittiin Facebookin 300 tykkäyksen analysointi). Sosiaalinen media voi jo nyt vaikuttaa vaalituloksiin. Tästä on jo viitteitä: sosiaalisessa mediassa tapahtunut vaa'ankieliosavaltioiden äänestäjiin kohdennettu manipulointi vaikutti merkittävästi Yhdysvalloissa vuoden 2016 presidentinvaalien tulokseen. Tällaisen vaalimanipuloinnin mahdollisuudet ovat kasvaneet kaikissa maissa, joissa käytetään sosiaalista mediaa.

Harari ennustaa, että tulevaisuudessa useimmat ihmiset eivät ole enää taloudellisesti ja sotilaallisesti hyödyllisiä. Tietokonealgoritmi, robotit ja tekoäly tekevät tässä tulevaisuuden skenaariossa suuren osan ihmiskunnan työpanoksesta tarpeettomaksi. Monet ammatit tulevat häviämään tai niiden tarve tulee merkittävästi vähenemään: esimerkiksi matkatoimisto- ja pankkivirkailijat, kaupan kassatyöntekijät, ajoneuvojen kuljettajat, pörssimeklarit, lakimiehet, potilaita hoitavat lääkärit ja ikävä kyllä myös fyisiikan opettajat ©. Uusia ammatteja syntyy tilalle, mutta ne vaativat erittäin korkeaa osaa-

misen tasoa. Esimerkiksi lääkärien työn kuva muuttuu uusien hoitomuotojen ja diagnostiikan kehittämiseksi, koska koko maailman terveystietokannan hallitseva tekoäly kykenee tulevaisuudessa tekemään potilaiden diagnostiikan luotettavammin kuin taitavinkaan lääkäri. Asiantuntemuksen kasvun vaatimus näkyy jo nykyisten ammattien toimenkuvan muutoksena: on enää harvoja töitä, joissa ei tarvitsen osata käyttää tietotekniikkaa.

Harari esittää, että nykytieteen käsityksen mukaan organismit – siis myös ihminen – olisivat vain kokoelma luonnonvalinnan muovailemia algoritmeja. Jos tämä ihmiskuva on oikea, ei ole mitään periaatellista syytä, miksi tietokoneiden algoritmit eivät pystyisi jäljittelemään elävien olentojen algoritmeja ja tekemään asiat yhtä hyvin tai paremmin. Hyvä esimerkki on shakin pelaaminen. Deep Blue -tietokone voitti jo vuonna 1997 shakin hallitsevan maailmanmestarin Garry Kasparovin. Tietokoneeseen oli ohjelmoitu sääntöjen lisäksi yksityiskohtaiset ohjeet huippupelaajien pelistrategioista. Vuonna 2017 Googlen kehittämä AlphaZero -ohjelma ei sisältänyt mitään ihmisten kehittämää shakkistrategioita, vaan se opetti ne itse itselleen koneoppimisen keinoin neljässä tunnissa. AlphaZero oli parempi shakin pelaaja kuin paras perinteinen shakkiohjelma, jonka laskentateho oli huomasti parempi kuin AlphaZeron. Vaikuttaa siltä, että ihmiskunta on jo osittain siirtynyt seuraavaan vaiheeseen eli tekoälyvallankumoukseen, jossa on uhkia (esimerkiksi tekisikö aito tekoäly ihmisen tarpeettomaksi, kuten monissa science fiction elokuvissa esitetään?), mutta myös paljon myönteisiä piirteitä ja mahdollisuuksia.

Teollinen vallankumous on tuonut mukanaan vaurautta ja positiivisia muutoksia. Ikävä kyllä tuotannon kasvua on seurannut maan, ilman ja veden saastumista sekä tämän hetken merkittävin haaste, ilmastonmuutos. Kaikki em. tekijät vaikuttavat ihmiskunnan elinolojen heikentymisen lisäksi myös eliölajien kiihtyvään sukupuuttoon. Harari tuo myös vahvasti esille, että ihmiskunta on aiheuttanut eläimille mittaamatonta kärsimystä. Tämä on erityisen räikeää teollisessa eläintuotannossa, jota on kutsuttu ihmiskunnan suurimmaksi rikokseksi¹.

Todettakoon tässä, että tiede on ilmastonmuutoksen perusteissa täysin yksiselitteinen: hiilidioksidi, vesihöyry ja metaani ovat kasvihuonekaasuja, koska ne absorboivat ja emittoivat tehokkaasti tiettyjen aallonpituuksien lämpösäteilyä. Tämä ei ole mielipidekysymys; yhtä lailla voi kysyä, mikä on mielipiteesi ydinmagneettisesta resonanssista tai elektronin spinin yhteydestä ferromagnetismiin. Ikävä kyllä joudun sanomaan asian aika suoraviivaisesti: tieteellisissä asioissa tiedeyhteisön ulkopuolisen ihmisen mielipiteellä ei ole mitään merkitystä. Arkielämän valinnat ja poliittiset päätökset taas ovat mitä suurimmassa määrin riippuvaisia yksilöiden mielipiteistä.

Ilmastonmuutosmallit ennustavat, että tulevien vuosikymmenten (!) aikana maapallon ilmasto muuttuu merkittävästi: mm. jäätiköt sulavat, merien pinnat nousevat, lämpöaalot ja kuivuus lisääntyvät, toisaalla lisääntyvät sateet ja tulvat. Jotkut alueet saattavat väliaikaisesti hyötyä ilmastonmuutoksesta, mutta useimmat skenaariot ovat negatiivisia. Satoja miljoonia ihmisiä asuu alueilla, jotka tulevat jäämään veden pinnan alapuolelle, jos ilmas-

tonmuutoksen etenemistä ei saada hillittyä. Jos merenpinnan nousu toteutuu, se aiheuttaa ennennäkemätöntä pakolaisuutta. Mainittakoon vielä, että pandemiat eivät kunnioita rajoja eikä varallisuuseroja. Ydinsodan uhkakaan ei ole poistunut minnekään.

Myönteisiä kehityslinjoja ja mahdollisuuksia

Tieteen ja tekniikan kehittyminen on jo nyt tuonut lukemattomia parannuksia ihmisten arkielämään ja terveydenhoitoon. Tämä kehityskulku tulee jatkumaan. Ihmisen biosignaaleja mittaavia sensoreita on jo nyt tavallisten kuluttajien käytössä. Teknohumanistit odottavat, että geenitekniikka, nanoteknologia ja aivojen ja tietokoneen väliset rajapinnat synnyttävät uuden, parannellun ihmisen, joka elää huomattavasti pidempään ja terveempää elämää. Jo nykyiset elinolojen ja lääketieteen kehitysaskleet ovat johtaneet elinajanodotteen merkittävään nousuun kaikkialla maailmassa. Esimerkiksi Suomessa eliniänodote on lähes kaksinkertaistunut reilun sadan vuoden aikana. Teknohumanistien unelma on ainakin osittain toteutumassa: lienee vain ajan kysymys, kun ihmisen kehoon ja aivoihin aletaan suoraan integroida tekniikkaa. Toisille tämä voi olla ilosanoma, mutta monia tällainen kehitys huolestuttaa: missä kulkee ihmisen ja koneen raja? Mitä paranneltu ihminen tarkoittaa tässä yhteydessä? Googlen teknologiajohtaja Ray Kurtzweil visioi, että jo aivan lähitulevaisuudessa ihminen sulautuu teknologiaan: hän ennustelee, että vuoteen 2045 mennessä ihminen olisi jo tekniikan avulla saavuttanut kuolemattomuuden.

¹ Hengentieteen näkökulmasta on selvää, että ihmiskunta joutuu kantamaan täyden karmallisen vastuun eläinten huonosta kohtelusta.

Ihmisten terveydenhoito on huimasti parantunut tieteellisten läpimurtojen ansiosta. On laskettu, että noin sadan tieteen tekijän ponnistelujen ansiosta viiden miljardin ihmisen henki on säästynyt reilun sadan vuoden aikana (Pinker, 2018). Pelastavia keksintöjä ovat olleet muutamia mainitakseni veriryhmien tunnistaminen (pelastanut miljardi ihmistä), rokotukset (pelastanut puoli miljardia ihmistä) ja penisilliini (pelastanut lähes 100 miljoonaa ihmistä). Näitä lukuja voi miettiä, jos joku liian innokkaasti vastustaa rokotuksia tai ns. koululääketiedettä².

Vihreä vallankumous vuosina 1960-1985 mahdollisti maatalouden tuottavuuden valtavien kasvun. Sen arvioidaan pelastaneen nälkäkuolemalta noin miljardi ihmistä. Toki tämä on tuonut mukanaan tehomaatalouden ongelmat, mutta Pinker esittää, että syntyneet ongelmat on mahdollista ratkaista tutkimuksen keinoin. Äärimmäinen köyhyys on merkittävästi vähentynyt lähes kaikkialla maailmassa. YK asetti vuonna 1990 tavoitteeksi äärimmäisen köyhyyden puolittamisen vuoteen 2015 mennessä. Tavoite saavutettiin viisi vuotta etuajassa. Tämä ei tarkoita sitä, että ponnisteluja elinolojen parantamiseksi ei tarvitsisi jatkaa, mutta se antaa toivoa siitä, että ihmiskunnan elämän edellytyksiin liittyvät ongelmat ovat ratkaistavissa. Toisaalta näyttää siltä, että jonkin ongelman ratkaisu synnyttää uusia ongelmia, minkä myös Pinker myöntää.

Monilla voi olla mielikuva sotien ja konfliktien täyttämästä maailmasta. Mielikuva on historian valossa virheellinen. Suurvallat olivat alituisen sodassa vuosien 1500-1700 välillä, mutta sen jälkeen suurten sotien määrä on merkittävästi vähentynyt, vaikka viime vuosisata joutui

kokemaan kaksi hyvin raskasta maailmansotaa. Viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana sodassa kuolleiden ihmisten lukumäärä on huomattavasti pienempi kuin esimerkiksi 1980-luvulla. Sotia käydään vähemmän kuin aikaisemmin, mikä on erittäin tervetullut kehitys. Jos tämä kehityslinja jatkuu, ei ole mahdollonta ajatella, että tulevaisuudessa ei enää käydä lainkaan sotia. Myös murhien määrä on vähentynyt merkittävästi, erityisesti jos verrataan nykypäivän tilannetta vaikkapa keskiaikaan, jolloin esimerkiksi Italiassa tapahtui murhia 60-70 kertaa nykyistä enemmän.

Ihminen ja avaruus

Ihminen onnistui käymään kuussa vuonna 1969. Marsiin on lähetetty luotaimia ja miehitettyä Mars-lentoa suunnitellaan myös yksityisten yritysten toimesta. On esitetty suunnitelmia Marsin maankaltaistamisesta ihmisille sopivammaksi. Voyager-luotaimet ovat jo poistuneet aurinkokunnasta; luotaimet kantavat mukanaan kultaisia äänitteitä, joissa on tietoa ihmiskunnan elämästä ja kulttuurista. Tieteiskirjailijat ovat kehitelleet tulevaisuuden skenaarioita, joissa ihmiskunta on valloittanut kotigalaksimme. Voisiko ihminen oikeasti valloittaa avaruuden?

Esko Valtaoja (2017) tarkastelee kysymystä mm. energian kannalta. Hän käyttää tässä venäläisen akateemikon Kardashevin esittämää kolmiportaista asteikkoa. Ensimmäisen tyypin sivilisaatio pystyy hyödyntämään koko planeettansa energian, toisen tyypin sivilisaatio emotähtensä energian ja kolmannen tyypin kokonaisen galaksin energian. Ihmiskunta on Valtaojan mukaan tasolla 0,7 eli vielä on matkaa ykköstyypinkin sivilisaatioon. Tähtiin pääsemiseksi ykköstyypin sivilisaation energia

riittää vain verraten pienen ihmismäärän kuljettamiseen ja matka lähimmälle aurinkokunnan ulkopuoliselle tähdelle veisi satoja vuosia. Vasta kakkostyypin sivilisaatio pystyisi matkailemaan galaksissamme, minne haluaa. Valtaoja argumentoi, että ihmisen on päästävä tähtiin viimeistään silloin, kun Aurinko kuolee noin 5 miljardin vuoden päästä. Valtaojan päätelmät perustuvat nykytieteeseen ja sen nähtävillä oleviin laajennuksiin, mikä on hyvin perusteltu lähtökohta. Lienee kuitenkin mahdollista ajatella, että jos tiede saa vapaasti kehittyä, tulevaisuudessa tullaan löytämään uusia luonnolakeja, jotka mahdollistavat aivan toisenlaisen tavan liikkua avaruudessa.

Tarkastellaan seuraavaksi, mitä hengentiede – tarkemmin sanoen Rudolf Steiner ja Pekka Ervast – ovat sanoneet ihmiskunnan tulevaisuudesta. Aloitetaan kuitenkin ensin menneisyydestä.

Hengentieteen näkökulma menneisyyteen ja tulevaisuuteen

Teosofinen ja hengentieteellinen käsitys ihmiskunnan menneisyydestä poikkeaa merkittävästi tieteellisestä käsityksestä. Nykytieteen ja henkisten käsitysten yhdistäminen ei mielestäni ole mahdollista. Esitän tässä lyhyen yhteenvedon henkisiin lähteisiin perustuvasta näkemyksestä.

Teosofian ja antroposofian mukaan maapalloa on edeltänyt kolme aikaisempaa kehitysvaihetta, joita nimitetään manvantaroiksi tai maailmankausiksi. Näillä ei luonnollisesti ole tieteessä mitään vastinetta; manvantaroista on mahdollista saada ensikäden tietoa vain yliaistillista tietä. Manvantaraa voi pitää Maan inkarnaationa. Nimet on otettu aurinkokunnan taivaankappa-

leista, mutta mitään suoraa yhteyttä näillä ei manvantaroiden kanssa ole. Kaikki nykyistä edeltävät manvantarat (Saturnus-, Aurinko- ja Kuumanvantara) olivat näkymättömällä eetteritasolla. Nykyisen ihmiskunnan sanotaan aikaisemmissa manvantaroissa edenneen kivikunnan, kasvikunnan ja eläinkunnan kautta nykyiseen tilaansa. Nykyinen maailmankausi eli maamanvantara sisältää seitsemän kehitysvaihetta. Neljä ensimmäistä oli nimeltään polaarinen, hyperborealainen, lemuralainen ja atlantilainen. Ihmiskunnan fyysinen historia alkaa H. P. Blavatskyn Salaisen opin mukaan vasta Lemuria-mantereella noin 18 miljoonaa vuotta sitten. Ihminen pukeutui fyysiseen käyttövälineeseen, mutta hän ei ollut vielä ihminen sanan nykyisessä merkityksessä. Lemurian aikana maapallolle tuli auttajia, korkeita olentoja Venukselta. He muodostivat Valkoisen Veljeskunnan, joka vielä tänäkin päivänä on teosofian ja hengentieteen mukaan olemassa. Nämä auttajaolennot olivat jumalien asemassa lapsi-ihmiskunnalle. Lemuriaa seurasi Atlantis, josta Platon puhuu Timaios- ja Kritias-teoksissaan. Platonin mukaan viimeisin Atlantis-mantereen osa tuhoutui yli 11 000 vuotta sitten. Atlantiksen alkuaikojä on vanhoissa traditioissa kuvattu ihmiskunnan kulta-aikana. Silloin ihmiskunta loi Valkoisen Veljeskunnan ohjauksessa edistynyttä sivistystä, kulttuuria ja teknologiaa. Atlantiksen sivistyksen sanotaan olleen olemassa jo miljoonia vuosia sitten, siis samaan aikaan kun Homo sapiens nykytieteen mukaan vasta aloitti kehityksensä. Teosofiset lähteet kutsuvat sapiensia ja sen sukulaisia luolamiehiksi, jotka tulkitaan aikaisempien ihmisrotujen rappeutuneiksi jäänteiksi (<https://www.theosophy-nw.org/theosnw/view/view0999.htm>).

² Tällä en tarkoita, etteikö lääketiedettä voisi kritisoida: esim. lääketeollisuuden toiminnassa on paljonkin kritisoitavaa.

Atlantis lopulta hävisi mustan magian käytön seurauksena luonnonmullistuksissa, joita vanhoissa traditioissa kutsutaan vedenpaisumukseksi.

Kukin kehitysvaihe jakautuu seitsemään juuri-rotuun, joita Steiner kutsuu suuri-aiakausiksi ja jotka kukin jakautuvat seitsemään kulttuurikauteen. Seuraavat kulttuurikaudet ovat esiintyneet nykyisessä Atlantiksen jälkeisessä ajassa: muinaisintialainen, muinaispersialainen, assyrialais-babylonialais-kaldealais-egyptiläis-juutalainen ja kreikkalais-roomalainen (Steiner, 1990). Näitä seurasi nykyinen kulttuurikausi, jota Steiner kutsuu länsieurooppalaiseksi kulttuurikaudeksi. (Vasta kulttuurikausien kohdalla hengentieteen näkökulma on jossain määrin yhteensopiva historiatieteen kanssa.) Aiemmilta kulttuurikausilta meillä on edelleen jäljellä suuret uskonnot. Myöhemmin ilmenevät venäläis-slaavilainen ja amerikkalainen kulttuurikausi (on ehkä syytä huomauttaa, että Ervastian mukaan Pohjois-Amerikassa syntyy kuudes kulttuurikausi, kun taas Steinerin mukaan se olisi seitsemäs). Tämän jälkeen seuraa vielä kaksi suurta aikakautta, joissa tapahtuu maan henkistyminen; Steiner kutsuu näitä vaiheita Ilmestyskirjan käsitteitä mukaillen ”sinettien aikakaudeksi” ja ”pasuunoiden aikakaudeksi”. Näiden aikakausien jälkeen maan kehitys jatkuu kolmessa ei-aineellisessa Maan inkarnaatiossa, joista voidaan käyttää nimityksiä Jupiter-, Venus- ja Vulkanusmanvantara.

Kaikki ihmiset eivät kuitenkaan saavuta maakehityksen päämäärää, mistä seuraa ihmiskunnan jakautuminen niihin, jotka jatkavat kehitystä tulevaisuuden kehitysvaiheissa ja niihin, jotka jäävät jälkeä. Steiner (1990) esittää mielenkiintoisen ajatuksen ihmisen

moraalisen luonteen tulemisesta näkyväksi: nyt voimme peittää moraaliset hyvät ja huonot ominaisuutemme, mutta tulevaisuudessa ne tulevat ulkoisesti näkyviksi.

Edellisissä kehityskausissa kävi vastaavalla tavalla eli osa jäi kehityksestä jälkeen, mikä seurauksena ihmiskunnassa on toisaalta kehitystä vastustavana ja toisaalta kehitystä eteenpäin vievänä tekijänä lusifeeriset ja ahrimaaniset olennot. He edustavat ns. pahaa, joka ihmisen tulee lopulta voittaa. Syvemältä kannalta katsottuna kyseessä on lusifeeristen ja ahrimaanisten voimien voittaminen ihmisen omassa sielussa, kuten Ervast opettaa (mm. Pahan voittaminen, 1964). Myös Steinerin opetuksissa on hyvin vaikuttavia esityksiä siitä, kuinka esoteerinen rosenkreutsilainen ja manikealainen virtaus voittavat pahan anteeksiannolla ja lempeydellä (Prokofjev, 2018).

Edellä esitettiin, että ihmisen ja teknologian integraatio syvenee. Ehkä yllättäen Steiner ennusti tällaisen tapahtuvaksi yli 100 vuotta sitten (<https://mystech.co/wp-content/uploads/Surprising-View-of-the-Future.pdf>):

• ”Ihmisen ja koneiden yhteen sulautuminen tulee olemaan suuri ja tärkeä ongelma tulevalle maaevoluutiolle.”

• ”Ihminen liittyy itseensä toisen olennon... hän tuntee tarvetta ajatella materialistisia ajatuksia; ei oman itsensä kautta, vaan tämän toisen itseensä liittyneen olennon kautta.”

Teknohumanistien unelma on siis hengentieteen näkökulmasta painajainen, koska se estää ihmisen aidon kehityksen. Antropo-

sofista termiä käyttäen kyseessä on ihmisen olemuksen ahrimanisoituminen, koska Steinerin mukaan juuri ahrimaaniset olennot vaikuttavat tekniikassa.

Teosofian ja idän uskontojen näkökulmasta voi ajatella, että jälleensyntymisen pyörä toimii vielä pitkälle tulevaisuuteen. Steiner esittää toisenlaisen käsityksen: jälleensyntymisen pyörä toimii enää vain noin 4000 vuotta, johon mahtuu 5–6 inkarnaatiota. Syynä tähän on se, että kaikki naiset tulevat hedelmättömiksi. Tätä seuraa epäluonnollisen pitkä aika maan päällä – 2160 vuotta –, joka tapahtuu ilman fyysistä ruumista. Ilmeisesti kyseessä olisi jonkinlainen elämä maan eteerisessä piirissä. Ennen inkarnaatiosyklin päättymistä ihmisen pitäisi saavuttaa täysi astraalikehon hallinta ja muuttaa se manakseksi (järjeksi).

En ole löytänyt Steinerin kannan tueksi riippumattomia henkisiä lähteitä. Edellä mainittuihin aikamääreisiin voinee suhtautua epäilevästi, koska Steinerin ajanmääritys oli joissakin menneisyyden asioissa virheellinen: hänen mukaansa maapallo ei olisi edes 20 miljoonaa vuotta vanha ja radioaktiivisuus olisi vain pari tuhatta vuotta vanha ilmiö. Nämä käsitykset ovat virheellisiä todella vahvan luonnontieteellisen todistusaineiston valossa. Kenties Steinerin aikamääritykset ovat liian pieniä myös ihmiskunnan tulevaisuuden suhteen. Hänen esittämänsä jälleensyntymisen pyörän pysähtymisen ajatus on kuitenkin uskottava, koska fyysinen elämä maapallon pinnalla ei voi teosofian – eikä tieteen – mukaan jatkua loputtomiin.

Pekka Ervastian opetuksia tulevaisuudesta

Ervastian kulttuurikausia käsittelevät luennot on saatavilla teoksessa Viidennen kulttuurin tehtävä (1995, esitelmät on pidetty vuosina 1912–1913). Siinä hän tuo esille valoisia näkemyksiä tulevasta kuudennesta kulttuurista tai Steinerin käsitteitä käyttäen kuudennesta kulttuurikaudesta (nykyisin elämme viidennen aikakauden viidennessä kulttuurikaudessa, joiden jälkeen tulee vielä kaksi kulttuurikautta ja sen jälkeen kuudes ja seitsemäs aikakausi). Käytän tässä Ervastian opetuksien yhteydessä Steinerin ilmaisia kulttuurikausi- ja aikakausi-, jotta lukijan olisi helpompaa verrata edellä esitettyjä Steinerin esityksiä Ervastian esityksiin. Kuudennen kulttuurikauden uskonto ei enää hyväksy sotaa, kuten esimerkiksi eksoteerinen kristinusko nykyisin usein näyttää tekevän. Kuudennen kulttuurikauden uskonnossa elämän perustuslaiksi tunnustetaan rauha ja rakkaus. Näissä hyveissä kasvaminen kehittää ihmisissä kykyjä, jotka mahdollistavat yliaistillisten tietojen saamisen. Ervastian mukaan spiritistinen liike oli selvä oire ja viittaus kuudenteen kulttuurikauteen; yliaistilliset kokemukset tulevat lisääntymään. Teosofinen liike oli – ja ehkä edelleen on – kuudennen kulttuurikauden valmistamista. Tämä on toivoa antava näkökulma: ulkoisesti pienellä teosofisella työllä ja pyrkimyksellä voi olla suuri merkitys tulevaisuuden kehitykselle.

Ervast tarkoittaa myöhemmin esitystään tulevaisuudessa puhkeavista aisteista (Ervast, 2011, luento pidetty vuonna 1931). Ihmiset, joissa uudet aistit puhkeavat luonnollisella tavalla, tulevat näkymättömän maailman yhteyteen niin, että heille avautuu taivasmaailma. Tämä vapauttaa ihmisen materialismista, kos-

ka hän näkee elämän syvemmältä, korkeamman minän kannalta. Toisaalta kaikki ihmiset eivät kehity henkisesti, jolloin he eivät kykene näkemään asioita taivasmaailman kannalta. Tällaisissakin ihmisissä voi herätä yliaisti, mutta se avautuu alempaan henkimaailmaan päin. He näkevät kuolemanjälkeisen elämän välitilan kärsimyksiin ja varoittavat ihmisiä niistä. Ervastin mukaan tämä elämänfilosofia ei kuitenkaan kykene vapauttamaan ihmistä.

Kuudennen juurirodun eli aikakauden ihmiset eivät ole enää miehiä ja naisia, vaan jokainen on fyysisesti täydellinen ihminen (Ervast, 1982, luennot pidetty vuonna 1909). Ihminen on jo nyt sielussaan kaksisukuinen olento, mutta varsin kaukaisessa tulevaisuudessa hän kehittyi androgyyniksi. Tästä on jo varsin paljon merkkejä omassakin ajassamme (esimerkiksi muunsukupuolisiksi itsensä kokevien määrän lisääntyminen). Teosofian kannalta androgynia on ymmärrettävä kehityskulku, koska ihminen inkarnoituu välillä mieheksi ja välillä naiseksi. Kummankin sukupuolen ominaisuuksien tulee kehittyä, jotta voisimme saavuttaa täyden ihmisen mitan. Sukupuolivoima tulee uudella tavalla luovaksi kyvyksi, kun opimme rakastamaan puhtaasti. Tämän voi oppia tässä ja nyt, mutta kuudennen aikakauden ihmisillä on tähän erityiset edellytykset. Ervastin mukaan suvunjatkaminen ei pääty kuudennessa aikakaudessa, mutta se tulee tapahtumaan toisella tavalla kuin nykyään.

Pohdintaa

Edellä voi huomata eron Steinerin opetuksen, jonka mukaan suvunjatkaminen kuudennessa aikakaudessa päättyy. Eroa on myös kuvailun sävyssä: Ervast näkee tulevaisuuden

paljon valoisampana ja veljellisempänä kuin Steiner, jonka keskeinen tulevaisuuden esitys tapahtuu Ilmestyskirjan pohjalta. Steinerin kuvauksissa tulevaisuudessa ihmiskunnan jako valkoisiin ja muihin on jyrkkä vastaavalla tavalla kuin Ilmestyskirjassa. Tosin ihmiskunnan jakautuminen tapahtuu myös Ervastin mukaan. Aikamääriä Ervast ei esitä, kun taas Steiner esittää ainakin summittaisia vuosilukuja.

Tieteelliset tulevaisuuden näkymät ovat nekin kahtalaiset. Toisaalta hurjimmassa spekulatioissa tiede tarjoaa ratkaisuja kaikkiin ihmiskunnan ongelmiin kuolemattomuutta myöten ja toisaalta ihmiskuntaa uhkaa saastuminen, ilmaston muutos ja siihen kytkeytyvät luononkatastrofit. Tähän voisi liittää myös erojen kasvaminen hyväosaisten ihmisten ja muiden välillä. Hengentieteellinen jakolinja on eettinen, mutta tieteen synkissä ennusteissa se on taloudellisissa resursseissa ja älykkyydessä. Tämä on jossain määrin vallitseva asiantila tällä hetkellä, vaikka on syytä muistaa valtavat edistysaskeleet ihmisten eliniässä ja terveydessä, jotka ainakin jossakin määrin koskevat varsin suurta osaa ihmiskuntaa.

Tieteellinen menetelmä on naturalistinen, joka ei tunnusta mitään sielullista tai henkistä elementtiä, joka ei olisi palautettavissa materiaaliin syihin. On todettava, että tämä lähtökohta on toistaiseksi palvellut tiedettä erittäin hyvin. Toisaalta voidaan kysyä, onko naturalistinen oletamus tosi. Teosofian ja hengentieteen näkökulma on erilainen. Henkisten opetusten mukaan ihminen on ytimeltään ikuinen henkiolento, joka käy maapallolla kehityksen koulua jälleensyntymästä toiseen. Kaikki kohtaamamme vaikeudet ovat osa henkilökohtaista ja yhteistä karmaamme; maailmankaikkeus on

tässä suhteessa ehdottoman oikeudenmukainen. Teosofian ihanteena on mestariolento eli kristusihminen, joka osaa rakastaa epäitsekäästi ja työskentelee koko ihmiskunnan onnen puolesta. Onneksi näin voi toimia, vaikka ihminen ei olisi koskaan kuullutkaan teosofiasta tai hengentieteestä.

Ihmiskunta ei selviydy tulevaisuuden haasteista ilman luotettavaa ja edistyvää tieteellistä tietoa. Ehkä tulevaisuudessa tiede kohtaa hengentieteen ja syntyy uusi tieteellinen maailmankuva, joka ei kiellä henkistä todellisuutta. Toisaalta on syytä kysyä, missä määrin teosofian ja hengentieteen käsitykset meneestä ja tulevasta ovat paikkansapitäviä. On kuitenkin huomattava, että tieto yksin – tieteellinen tai hengentieteellinen – ei vielä riitä. Kaiken myönteisen kehityksen perustana on yksilöiden herääminen näkemään toiset ihmiset ja kaikki elolliset olennot veljinä. Jos tieto ja rakkaus yhdistävät voimansa, syntyy viisautta, joka voi meidät ihmiskuntana pelastaa.

Lähteitä

Ervast, Pekka (1950). *Ihmisen synty*. Ruusu-Ristin Kirjallisuusseura ry. http://media.pekkaervast.net/books_files/Ihmisen_synty.pdf

Ervast, Pekka (1964). *Pahan voittaminen*. Ruusu-Ristin Kirjallisuusseura ry. http://media.pekkaervast.net/books_files/Pahan_voittaminen.pdf

Ervast, Pekka (1982). *Ihmisyyden uskonto*. Ruusu-Ristin Kirjallisuusseura ry ja Kristosofinen kirjallisuusseura ry. http://media.pekkaervast.net/books_files/Ihmisyyden_uskonto.pdf

Ervast, Pekka (1995). *Viidennen kulttuurin tehtävä*. Ruusu-Ristin Kirjallisuusseura ry. http://media.pekkaervast.net/books_files/Viidennen_kulttuurin_tehtava.pdf

Ervast, Pekka (2011). *Esoteerinen ja eksoteerinen teosofia*. Ihmisyyden tunnustajat. http://media.pekkaervast.net/books_files/esoteerinen_ja_eksoteerinen_teosofia_2011.pdf

Harari, Yuval Noah (2017). *Sapiens*. Ihmisen lyhyt historia. Bazar.

Harari, Yuval Noah (2018). *Homo Deus*. Huomisen lyhyt historia. Bazar.

Pinker, Steven (2018). *Enlightenment Now: The Case for Reason, Science, Humanism, and Progress*. Penguin Books.

Prokofjev, Sergei (2018). *Anteeksiantamisen henkinen merkitys*. Suomen antroposofinen liitto.

Steiner, Rudolf (1917). *Fall of the Spirits of Darkness, Lecture 5: Changes in Humanity's Spiritual Make-up*. Saatavilla Internetistä osoitteesta <https://wn.rsarchive.org/Lectures/GA177/English/RSP1993/19171007p01.html>

Steiner, Rudolf (1990). *Apokalypsi. Johanneksen ilmestys*. Suomen antroposofinen liitto.

Valtaoja, Esko (2017). *Kohti ikuisuutta*. Ursan julkaisuja (osa 156). Tähtitieteellinen yhdistys Ursa.

Rakkaudella kaitseva aika



Henki virtaa pyörteinä yllä
sen tuhannet läpikuultavat käärmeet
valuvat pääläeltä sisään
juoksevat varpaiden lävitse

eikä ilma ole koskaan tuntunut
näin täydeltä

Olemme astuneet Odottajan Aikaan
rinnuksista seinälle nostettuina
uhattuina, kohotettuina
meiltä odotetaan

Hiljainen hetki tuomiosalissa
jonka kaitsevat katseet
riisuvat meidät valheistamme
joita puristamme tärisevin rantein

Tunnustus
on aika
nähdä umpikujamme

Versot nostavat voiman maasta
tanssivat vaiettujen tuntojemme tahdissa
sille miten pelkäämme astua esiin
leikistämme, johon pakenimme elämää

todellista velvollisuuttamme
jonka hukutimme keksittyihin tehtäviimme
huomaamattamme
kierryimme itseemme solmuun

Ja nyt
kuin kuikuilevat kuutamon lapset
me kurkimme ikkunoista
odotamme padon murtajaa
joka avaisi virran

jotta viimein saisimme tunnustaa
halumme elää
kuten tiedämme

sen olevan mahdollista

Marleena Lehtimaa

Jeesus Kristuksen erikoisasema

Esitelmä Helsingin Ruusu-Ristin joulujuhlassa 8.12.1940 sekä sittemmin myös muilla paikkakunnilla.

Viime aikoina on paljon puhuttu uudesta uskonpuhdistuksesta varsinkin totuudenetsijain piireissä. Aivan yleisesti on tunnettu, ettei se kristinuskon, jota viralliset kirkot edustavat, ilmeisestikään ole sitä samaa kristinuskkoa, jonka Jeesus Kristus toi maailmaan ja jota toteuttivat elämässään apostolit ja ensimmäiset kristityt kohta pari tuhatta vuotta sitten. Ruusu-Risti, ja silloin tietenkin ennen muita järjestömmme Perustaja-Johtaja Pekka Ervast – on koettanut osoittaa, kuinka kirkolla ja yleensä myös kaikilla lahkoilla on ollut väärä käsitys sekä Jeesus Kristuksesta ja hänen työstään, että myöskin siitä, miten yksityisen kristityn tulisi oikein elää kristillistä elämää. Olemmehan mm. koettaneet painottaa, että elämässään kristityksi itseään nimeävien olisi koetettava elää jokapäiväistä elämäänsä Jeesuksen Vuorisäärnan viiden käskyn ym. elämänohjeiden mukaisesti.

Seuraavassa koetan kertoa siitä, mihin tulokseen Pekka Ervast viimeisissä tutkimuksissaan oli tullut Jeesus Kristuksen elämästä ja työstä, ja mikä on Ruusu-Ristin kanta tässä kristuskysymyksessä. Kuten tulemme näkemään, tämä P.E.:n kanta suuresti poikkeaa sekä kirkollisista että myös uusimpien teosofisten tutkijoiden opeista. – Myös hänen omat aikaisemmat tutkimuksensa näissä hänen viimeisten elinvuosien kokemuksissa saivat tarkistetun täsmällisen muodon. – Tällä kertaa en tule kiinnittämään niin suurta huomiota kristinuskon eettiseen puoleen.

Teosofisissa piireissä on yleensä tyydytty teosofiaan sinänsä. Ei ole tahdottu tunnustautua minkään tietyn uskonnon kannattajaksi, vaikka buddhanuskon vaikutus opillisessa puoleessa on kenties tuntunut voimakkaimpana. Mutta harvat sentään ovat jokapäiväisessä elämässään koettaneet elää Buddhan ohjeitten mukaan, mikä meillä länsimailla olisikin käytännössä vaikeaa. On ajateltu, että koska teosofia on tuonut totuuden ihmiskunnalle uskonnollisista kysymyksistä, se sinänsä on kuin uusi uskonto, jonka mukaan ihminen voisi elää. Näin on siis ajateltu siitäkin huolimatta, että esim. H.P.B., Judge, Olcott ja monet muut alkuperäisen teosofian edustajat ovat koettaneet osoittaa, kuinka teosofia ei ole mikään uusi uskonto tai uskonnon korvike jonka mukaan ihmisten oli koetettava elää, vaan vain apukeino, ”kuin huutavan ääni korvessa”, joka koettaa ihmisille osoittaa, miten he omasta uskonnostaan löytävät alkuperäiset totuudet, kuinka he voivat oikein toteuttaa omaa uskontoaan. Teosofia ei ole tuonut ihmisille uusia seurattavia mestareita, se on vain ikään kuin selvittänyt teoriaa; seurattavat mestarit ovat ihmisten edelleenkin valittava olemassa olevista uskonnoista, joiden perustajat käskyissään ovat tuoneet esille tarkat ohjeet, miten tämä elämä on eletävä. – Me olemme nyt syntyneet länsimaille tänne kristikuntaan. Epäilemättä jo siinä on elämän ja karman viittaus, että meidän on pyrittävä elämään kristillisten ihanteiden mukaisesti.

Mutta perusteellisesti ymmärtääksemme tätä uutta kristillistä elämää meidän on hyvä olla selvillä kristinuskon perusteista, sen erikoisluonteesta, sen perustajan Jeesus Kristuksen merkillisestä erikoisemasta muiden uskontojen perustajien rinnalla.

Tieteellisiä asioitahan me voimme tutkia mielestämme ilman muuta, kun meillä on vain asiaan kuuluvat tieteelliset eli opilliset edellytykset. Ei siinä tarvita mielestämme mitään erikoisia moraalisia tai henkisiä kokemuksia. Tällä tavalla epäilemättä monet meistä ovat ottaneet teosofiankin opiskelunsa. Se on voinut jäädä monelle vain teoreettiseksi tutkimukseksi. Onhan olemassa paljon kirjallisuutta mitä kiintoisimmista teosofisista opeista ja asioista, ja ihmisen muisti voi hyvinkin tarkkaan hallita jälleensyntymisen, karman vieläpä Kosmisen Kristuksenkin mysteereiden opillisia yksityiskohtia, niin että omasta ja monien muidenkin mielestä joku voi paljonkin muka tietää maailman salaisesta järjestyksestä. Jos ihmisessä herää vielä tavallinen ns. selvänäkökyky, on vaikea saada häntä vakuuttuneeksi siitä, ettei hän ole oikealla tiellä. Sillä kaikesta teoriasta ja selvänäöstään huolimatta ihminen voi jäädä näiden asioiden ulkopuolella.

Mikä sitten tekee ihmisen tietäjäksi tai tietäjän aluksi henkisissä asioissa? Ruusu-Ristissä on aina puhuttu siitä, kuinka elämän suurien salaisuuksien tietäminen ei ole mahdollinen vain teoriaa tutkimalla, järjeilemällä. Voidakseen ymmärtää elämää, ihmisen on synnyttävä uudesti, päästävä yhteyteen sen totuuden Pyhän hengen, Jumalan kanssa, joka on kaiken tämän ilmenneen elämän takana. Vasta käytyämme lävitse uudestisyntymisen salaperäisen vihkimyksen, kun meissä on syntynyt uusi henkinen tajunta, kun olemme astuneet

Kristuksen auran, maailman salaisuudet uudella, elävällä tavalla alkavat meillä paljastua. Vieläkin on syytä tässä huomauttaa, ettei se ole missään tekemisissä tavallisen ns. selvänäön kanssa, sillä ihmisellä voi olla selvänäön kyky, mutta silti hänen ei suinkaan tarvitse elää Kristuksen aurassa. Tavalliset selvänäkijät näkevät asioista vain kuoren, aivan kuin tiedemiehetkin, ei sisältä päin, ei itse asian ydintä.

Vasta kun me koko sielustamme ja olemuksestamme, vakavasti kuin kuoleman edessä olemme totuutta etsineet, koettaneet elää oikein Jeesus Kristuksen (tai jonkun muun suuren opettajan) elämänohjeiden mukaisesti, osanneet koko olemuksemme syvyydestä sanoa: Sinun tahtosi tapahtukoon Isä, ei minun, – me koemme Jumalaa, astumme Kristuksen auran, saamme kiinni henkisestä selvänäöstä eli totuuden näkemyksestä. Ja kulkiessamme eteenpäin tällä uudella tiellä meille vähitellen sisäisellä, intuitiivisella tavalla – se ei ole kuvien näkemistä – alkaa selvitä yhä suuremmat elämän, Kristuksen ja Jeesus Kristuksenkin mysteerit. – Seuraavassa koetan kertoa, miten Jeesus Kristuksen historia Pekka Ervastille hänen viimeisinä elinvuosinaan oli selvinnyt; mikä siis on oleva uuden puhdistetun kristinuskon käsitys Jeesus Kristuksesta.

P.E. mainitsee, kuinka hänellä jo pienestä pitäen oli ollut sellainen tunnelma Jeesus Kristuksesta, että hän ei ollut voinut elää samalla tavalla tässä maailmassa kuin muut ihmiset. Sitten teosofiaan tutustuttuaan P.E. salaisesti epäili, oliko Jeesus lainkaan kulkenut jälleensyntymisten ketjussa, kuten muut ihmiset, kuten kaikki muut suuret opettajatkin, Buddha, Laotse, Zoroaster ym. P.E.:stä aina oli ollut vastenmielistä kuunnella, kun teosofit puhuivat Jeesuksen edellisistä elämistä. Hänen mie-

lestään se ikään kuin alensi Jeesuksen arvoa, ei sopinut lainkaan siihen kuvaan, joka hänellä oli Jeesuksesta. Hän ei osannut ajatella, että Jeesus olisi menneissä elämässään tehnyt syntiä, viisastunut hairahduksistaan, ja vähitellen tullut täydelliseksi. P.E.:n tunnelman mukaan Jeesuksen olisi pitänyt aina olla puhdas, aina viisas, aivan kuin itsestään, ei kokemusten perusteella. – P.E. huomauttaa, kuinka me tavalliset ihmisetkin voimme sisässämme tuntea jotakin lapsenomaista, viatonta ja enkelimäistä. Me voimme tuntea, että meissä asuu enkeli. Mutta me emme jaksu kuunnella enkelin ääntä, vaan lankeamme. P.E.:n mielestä Jeesus Kristus oli koko ajan pystynyt olemaan tuo sama enkeli, joka meissä muissa on kuin ideana eli aatteena.

Edellä selostetun tapainen oli siis ollut hänen hämäävä aavistuksensa ja tunnelmansa vuosikymmeniä ennen kuin hän julkisuudessa alkoi puhua siitä uudesta, voimme sanoa mullistavasta tutkimustensa tuloksesta, mihin hän oli tullut Jeesus Kristuksen elämästä, näkemyksestä, jota tietääkseni kukaan toinen salatieteilijä koko maailmassa ei ole ennen eikä jälkeenpäinkään esittänyt. Tämä P.E.:n näkemys ajattelevalle mielellemme vasta tuo selvän vakaumuksen siitä, miksi Jeesus Kristus on erikoisasemassa kaikkiin muihin uskonnonperustajiin nähden.

Jeesus Kristuksen eli toisen Aadamin, niin kuin Paavali häntä nimittää, historia, vie meidät kauas taaksepäin ihmiskuntamme historiassa, ehkäpä n. 18 milj. vuotta – Lemurian mantereen aikoihin. Ihmiskunta eli silloin tajunnassaan sisäänpäin kääntynyttä elämää, ja ihmiset saattoivat havaita jumalaisia olentoja ympärillään. Älynsä puolesta vielä sangen heikosti kehittyneet ihmiset kulkivat uskollisesti

suurten opettajiensa jäljissä. Se oli sitä kulta-aikaa, josta vanhat perinnäistarut kertovat, jolloin jumalat hallitsivat maan päällä. Maapallollemme oli toisista aurinkokuntamme planeetoista, joissa ihmiskunta oli jo sangen pitkälle kehittynyt, tullut viisaita opettajia, joiden tehtäväksi oli annettu suunnitella ja johtaa meidän maapallomme ihmiskunnan elämää. He perustivat tänne Salaisen Veljeskunnan ja ”Eedenin paratiisin” eli koulun, jossa he antoivat opetusta ihmiskunnan kehittyneimmille yksilöille. Teosofisista opinnoistamme muistamme, että meidän nykyisestä ihmiskunnastamme osa oli tullut ihmisiksi jo edellisessä kehityskaudessa, ns. kuumanvantarassa, viimeisten tullessa ihmisiksi vasta kolmannen ja neljännen juurirodun aikana Lemuriassa ja Atlantiksessa tässä nykyisessä kehityskaudessa eli maamanvantarassa. Nuo kuumanvantarassa ihmisiksi syntyneet olivat siis tämän ihmiskunnan vanhimpia ja kehittyneimpiä yksilöitä. Pääasiassa näitä olivat ne, jotka kuuluivat tuohon Eedenin ensimmäiseen salakouluun.

Nuo muualta tulleet opettajat tiesivät jokaisen taivaankappaleen (planeetan) ihmiskunnan kehityksen olevan siinä, että Kosminen Kristus, joka koko maailmankaikkeudessa, jokaisessa aurinkokunnassa ja jokaisessa planeetassa on kaiken takana, yhä täydellisemmin pääsee ilmenemään ihmisissä, että ihmiset yhä täydellisemmin ottavat hänet vastaan. Hehän olivat tämän jo omassa maailmassaan – Venuksessa, Marsissa ... – kokeneet, ja heissä eli Kosminen Kristus. Mutta koska he eivät olleet meidän ihmiskuntamme ihmisiä, he eivät voineet tuoda Kosmista Kristusta esille tällä maapallolla, tälle ihmiskunnalle ominaisella tavalla, siten että ihmiset täällä olisivat sitä täysin ymmärtäneet. Tästä suuresta Kosmisen Kristuksen salaisuudesta ja hänen elä-

mänsä ilmentämisen välttämättömyydestä he puhuivat noille Eedenin koulun oppilaille, jotka tajusivat asian ja lupautuivat olemaan siinä työssä mukana, joka oli kestävä miljoonia vuosia. Yksi heistä lupautui aina maan päälle syntyessään kasvattamaan itsessään erikoisesti puhtautta; puhtauden avulla hän oli ilmentävä Kosmista Kristusta ja oleva mukana yhteisessä työssä. Hän oli se, joka sitten syntyi Zoroasterina. Toinen lupasi aina pyrkiä viisauteen ja tietoon, lupasi viisauden avulla ilmentää Kosmista Kristusta ja siten olla mukana yhteistyössä. Hän oli se, josta sittemmin tuli Buddha Gautama, Viisauden Jalokivi. Toiset valitsivat vastaavasti oman erikoistehtävänsä, voiman, hyvyyden jne. Mutta nuo muualta tulleet opettajat esittivät vielä erikoisemmankin suunnitelman ja näkemyksen: Kosmisen Kristuksen oli päästävä yhdessä ihmisessä ilmeneeseen fyysisesti; se ihminen ei saisi lainkaan saastuttaa itseään maaelämän kokemuksilla; hän ei saisi koskaan langeta syntiin. Sillä vain sellaisessa ihmisessä Kosminen Kristus voisi ilmetä täydessä viisauudessaan, voimassaan ja kauneudessaan. Ja siinä salakoulussa oli eräs ihmisolento, joka tähän tehtävään lupautui, hän, joka sitten ajan täytyessä oli syntyvä Jeesus Kristuksena, ja jonka kautta lopullinen pelastuksen täyttymys oli tuleva ihmiskunnalle. – Tämä tehtävä sisälsi sen suuren uhrin, että hänen tuli elää miljoonia vuosia vain korkeammassa minässään, ei saanut lainkaan ruumistua maan päälle. Hänen oli vain elettävä eräänlaista sijaiselämää veljiensä korkeampien minuuksien välityksellä, yläpuolella ihmiskuntaa, seurattava kaikkien ihmisten lankeemuksia, taisteluita, viettelyksiä, voimatta auttaa muuten kuin vain heidän korkeamman minänsä välityksellä – omantunnon äänenä. – Ennen kaikkea hänen ystävänsä Eedenin koulusta olivat häntä lähellä, mutta vuosisatojen ja mil-

joonien vuosien kuluessa hänen kykynsä elää ja ymmärtää ihmisten elämää kasvoi niin, että lopulta ikään kuin koko ihmiskunta eli hänen tajunnassaan, sydämessään. Kaikkien elämää hän eli, kaikkia seurasi, kaikkia ymmärsi – ja kaikkia rakasti. Hän oli korkeammassa minässään siis saavuttanut sellaisen tiedon ja kokemuksen ihmiselämästä sen kaikissa vaiheissa ja muodoissa, että kellään toisella ei sellaista voinut olla. Hänelle mikään inhimillinen kokemus ei ollut vieras.

Miljoonia vuosia hän näin odotti minuuksien taivasmaailmassa hetkeä, jolloin ihmiskunnan kehitys olisi tullut siihen kehitysvaiheeseen, että hänen syntymisensä maan päälle saattoi tapahtua.

Tämä ei voinut tapahtua vielä neljännessä juurirodussa Atlantiksessa, jolloin ihmiset olivat laskeutuneet syvimmälle aineeseen, olivat siis liian materialistisia järkensä kehityksen puolesta ja karkeita fyysisen kehonsa puolesta. He eivät olisi pystyneet ymmärtämään ja ottamaan vastaan hänen työtään. – Mutta ei olisi voitu odottaa enää kuudenteenkaan juurirotuun, sillä silloin olisi voinut käydä niin, että inhimillisen järjen kehitys, joka jumalaisen suunnitelman mukaisesti erikoisesti oli alkava viidennessä juurirodussa, olisi luultavasti mennyt itseksensä jätettynä niin syvälle aineellisuuteen, että hänen työnsä olisi silloin ollut myöhäistä. Jeesuksen syntymän piti siis tapahtua silloin, kun persoonallinen järki oli alkanut kehittyä huomattavammin, mikä kreikkalais-roomalaisen sivistyksen aikana oli saavuttanut sen sopivan ajankohdan, joka jumalien neuvostossa oli suunniteltu hänen syntymisensä ajaksi, sen tehtävän toteuttamiseksi, jota miljoonien vuosien aikana oli valmisteltu ja jossa kaikkien suurten uskontojen perustajat olivat olleet mukana.

Jeesus Kristus oli tullut ihmiseksi jo kuumavantarassa ja saanut silloin jonkinlaisen persoonallisuuden, joka kuitenkin ei ollut erikoisemmin voinut kehittyä voimassa, koska hän ei ollut kertaakaan jälleensyntynyt maapallolla sinä aikana, jolloin varsinainen persoonallisuuksien kehityskoulu oli jatkunut. Hänellä oli tosin jonkinlainen fyysisenkin kehon kuva, mutta se oli sen jättiläishahmon kuva, jollaisia me ihmiset olimme Lemurian mantereella. – Näin ollen ymmärrämme, että kun hänen syntymänsä aika tuli, hänellä ei ollut oikeastaan mitään sellaista fyysisen eetteri-, astraali- eikä mentaalikehon karmaa eli mallia, joiden mukaan olisi voinut muodostua sopivat persoonallisuuden käyttövälineet, niin kuin tavallisesti tapahtuu ihmisten syntyessä maan päälle. Jeesuksen täytyi siis saada vanhemmiltaan paljon enemmän kuin muiden ihmisten. Ja siksi juuri vanhempien täytyi olla erikoisen kehittyneitä ja puhtaita olentoja, niin että he kykenivät antamaan hänelle sopivat ja puhtaat käyttövälineet. Vanhemmiltaan Jeesus siis sai paitsi fyysistä kehoa myös eetteri-, astraali- ja mentaalikehonsa. Mutta tämän lisäksi hänen syntymässään olivat auttamassa monet hänen oppilastovereistaan Eedenin koulusta; Zarathustra säteilytti kehittämäänsä puhtauden voimaa hänen eetterikeholleen, mikä vaikutti sen, ettei hänellä mm. tullut olemaan mitään vaikeita kiusauksia sukupuoli-asioissa; Buddha säteilyllään vahvisti hänen astraali- ja mentaalikehoaan, niin että hän sai kuin osan kaikesta Buddhan saavuttamasta suuresta viisaudesta. Myöskin muut Eedenin koulun muinaiset ystävät antoivat hänelle elämiensä vierieissä saavuttamaansa kokemusta ja voimaa. – Näihin seikkoihin muuten epäilemättä viittaa evankeliumien kertomus itämaan tietäjistä, jotka tuovat lahjoja vastasyntyneelle Jeesus-lapselle.

Näin syntyi maailmaan pitkien valmistelujen perästä ihmiskuntamme merkillisin ihminen, merkillisin jo pelkästään sen takia, ettei hän lainkaan ollut kulkenut siinä jälleensyntymien pyörässä, mihin me muut olemme itsemme sitoneet.

”Pistis Sophiassa”, eräässä gnostilaisessa kirjassa, kerrotaan kahdesta Jeesus-nuorukaisesta, jotka sulautuvat yhteen. Se oli se korkea vihkimys, jossa hänen korkeampi minänsä yhtyi tuohon merkilliseen, neitseelliseen, melkein pä tyttömäiseen persoonallisuuteen. Tämä tapahtui hänen ollessaan 12-vuotias, mikä lämpimissä maissa merkitsee sukupuoli-ikään tulemista. Hänen viisas, kaiken ihmiskunnan kokemuksista osalliseksi tullut korkeampi minänsä personoitui tähän näkyvään maailmaan. Jeesuksesta oli yhtäkkiä tullut ihmeellisen viisas olento, joka tiesi elämän jumalaisia salaisuuksia. – Tähän aikaan ja näihin asioihin liittyy kertomus Jeesuksesta 12-vuotiaana temppelissä. Hän keskustelee kirjanoppineiden kanssa ja suurilla tiedoillaan lyö kaikki hämmästyksellä.

Tämän temppelikohtauksen ja Jordanin kasteen välisestä ajasta evankeliumeissa ei kerrota mitään, mutta niin kuin monet okkulttiset tutkijat, P.E.:kin esittää hänen tehneen laajoja matkoja ympäri silloista maailmaa, mm. Intiaan, Tiibetiin ja Persiaan. Matkoillaan hän tapasi viisaita tutkijoita, keskusteli heidän kanssaan, otti heiltä oppia, ja siten valmistui tulevaan tehtäväänsä.

Jeesus Natsaretilainen on n. 30-vuotias, kun hän saapuu Johanneksen luo Jordan-virrälle ja pyytää tätä kastamaan itsensä. Hän tuntee aikansa tulleen, ehkäpä kuitenkin itsekkään tarkkaan tietämättä, mitä tuossa kasteessa

tulisi tapahtumaan. Hän astuu virtaan ja Johannes, ensin esteltyään, kastaa hänet. On silloin kuin taivaat olisivat auenneet: maailmoiden salaisuus Kosminen Kristus, Jumalan täydellisyysajatus ihmisestä laskeutuu häneen. Hän, ehkäpä Johanneskin, kuulee Isän äänen: ”Tämä on minun rakas poikani, jonka minä tänään olen synnyttänyt”. Se Kosminen Kristus, jonka tuloa maailmaan oli miljoonien vuosien kuluessa valmisteltu, Adam Kadmon, Jumalan kuva täydellisestä ihmisestä, mistä kaikki viisaus, rakkaus ja voima säteilee, vaelsi nyt ihmishahmossa maan päällä. Hän, Jeesus Natsaretilainen, joka jo kaksitoistavuotiaana oli käynyt lävitse korkean vihkimyksen, tullut olennoksi, jonka korkeampi minä ja persoonallisuus olivat yhtä, oli astunut sellaisen merkillisen askeleen, jota kukaan ennen häntä ei ollut osannut tai voinut astua. Kosminen Kristus oli personoitunut, tullut persoonalliseksi olennoksi tänne maan päälle. Jeesus Natsaretilainen oli kokonaan sulautunut Kosmiseen Kristukseen, tai toisin sanoen, tullut Kosmisen Kristuksen edustajaksi ja ilmennykseksi tällä maapallolla, niin että ihmiset, jotka hänen jälkeensä kokevat Kosmista Kristusta eivät voi välttää samalla kokemasta Jeesus Kristusta, joko tietoisesti tai tietämättään. – Jeesus silloin vetäytyi yksinäisyyteen ratkaistakseen ne merkilliset uudet näköalat, jotka tuosta tapahtumasta aukenivat. Sitten päästyään selvytyksen kaikesta, alkoi hänen opetustyönsä, jossa yhtenä puolena oli opetuslapsien valitseminen ja uuden elämänyömmärryksen opettaminen heille. Tärkeintä oli kuitenkin ollut se, että Kosminen Kristus oli ilmennyt täydellisesti yhdessä ihmisessä; sen ajan ihmiset olivat voineet katsella ”Jumalan Pojan kirkkautta, kirkkautta sellaista, joka Pojalla on Isältä, täynnä armoa ja hyvyttä”.

Jeesuksen maanpäällisen elämän kolmas tärkeä kohta ja samalla merkillinen etappi koko ihmiskunnan elämässä oli hänen ylösnousemuksensa eli kuoleman voittaminen ristillä. Ulkonaisesti katsoen hän kuoli, mutta sisäisesti katsoen hänen ollessaan ristillä alkoi se prosessi, joka muunsi hänen fyysis-eetterisen kehonsa kuolemattomaksi käyttövälineeksi. Hänen fyysinen kehonsa vietiin hautaan, niin kuin evankeliumitkin kertovat, mutta kolmantena päivänä hän nousi haudasta omassa fyysisessä kehossaan, jossa hän sitten liikkui jonkin aikaa ylösnousemuksensa jälkeen. Ilmestyi hän opetuslapsilleenkin aivan fyysisesti. Jonkin ajan kuluttua kuitenkin hänen fyysinen kehonsa muuttui kokonaan kuolemattomaksi eetteriseksi taikakehoksi. Fyysisen maailman kannalta katsoen voisi sanoa, että hänen fyysinen kehonsa haihtui, tuli näkymättömäksi, tai käyttäkäsemme nykyaikaista kieltä, purki atomit voimiksi. Näin hän ensimmäisenä koko ihmiskunnassa oli suorittanut sen suuren työn, joka meillä jokaisella ihmisellä on edessä: luonut itselleen häviämättömän käyttövälineen, jolla on kaikki tämän fyysisen ja eetterimaailman salaisuudet ja voimat hallussaan. Hän on meistä kaikista esikoinen siinä mielessä. Ja kun me nyt jälkepäin saamme sen työn alkaa, hänen suorittamansa työ on siinä mallina ja pohjana, sillä uudestisyntyessämme tuosta hänen salaperäisestä, kuolemattomasta käyttövälineestään tulee meihin kuin atomi tai solu, joka vähitellen vuosisatojen ja tuhansien aikana opettaa meidän kehomme väreilemään oikealla, häviämättömän aineen tavalla. Emme voi päästä eroon siitäkään, että juuri hänen työnsä ansiosta, hänen kuolematoman kehonsa avulla, meidänkin kuolematto- muutemme tulee mahdolliseksi. – Siinä ei voi meitä auttaa Buddha eikä muut opettajat, puhumattakaan meistä itsestämme. Hän on siten meidänkin kuolematto- muutemme lunastaja.

Jeesus Kristus on siis vielä edelleenkin olemassa – maailman loppuun asti – tässä fyysisessä tai paremmin ehkä sanoen eetterimaailmassa, vaikka hän tietenkin ilmestyy näkyvänä ja persoonallisesti niille, joiden aika on tullut hänet kohdata. Ja kun hän tulee, hän ei tule turhan takia, hänellä on silloin jokin tietty neuvo tai tärkeä sanoma meille annettavana.

Mutta Jeesus Kristus voi meitä lähestyä muullakin tavoin kuin vain niin sanoaksemme persoonallisesti. Me voimme tuntea hänen läsnäolonsa tai siunaavan ajatuksensa elämämme tuskallisina hetkinä, sillä Jeesus Kristus on nyt meidän maapallomme korkeampi minä, koko ihmiskunnan yhteinen henkinen tajunta. Hän täyttää koko tämän maapallon joka atomin ja solun. Hänen henkensä ja läsnäolonsa on meidän jokaisen sydämen ovella ja kolkuttaa anoen sisäänpääsyä. Häntä me syömme ja juomme ateriaamme nauttiessamme, hänen elämänsä meitä ylläpitää ja elähyttää joka hetki.

Kristikunnassa on aina käsitetty Jeesus Kristus suuremmaksi kuin kaikkien muiden uskontojen perustajat. Häntä on pidetty jopa itse Jumalana. Kun totuus ns. näyttämön takana on näin, kuin P.E. on esittänyt, ei tuo käsitys ole siis niinkään merkillinen, kuin miltä aluksi saattaa tuntua herätessämme teosofisiksi totuudenetsijöiksi. Hänen asemansa on erikoisempi kuin muiden uskontojen perustajien, ja siten kristinuskovoisi olla enemmän kuin muut uskonnot, jos se olisi sitä, mitä sen pitäisi olla.

Erikoisella tavalla Kristuksen vaikutus on täällä länsimailla tuntunut. Täällä on selvemmin kenties kuin itämailla tunnettu ja

tunnustettu ihmisen arvo. On tunnettu, että ihmiselämä sinänsä, inhimillisuus sinänsä on arvokasta. Jo vanhat roomalaiset sanoivat: ”Homo sum, humani nil a me alienum puto” – olen ihminen ja mikään inhimillinen ei ole minulle vierasta. Tämä persoonallisen ihmiselämän arvon tunnustaminen on käytännössä myös merkinnyt sitä, että sekä hyvä että myös paha on täällä näkynyt kehittyneempänä. On tahdottu ennen kaikkea olla ihmisiä, vaikkapa sitten synnintekijöitäkin, ja on usein lisätty: Jumala rakastaa iloista synnintekijää. Tästä on vaikea ymmärtää Vanhan liiton lakiperäisten uskontojen kannalta. Meidän mielestämme niiden piirissä on useinkin pyritty tukahuttamaan inhimillisuus, pyritty kokonaan vapautumaan inhimillisistä tunteista, kohoutumaan pois tästä harhojen valtakunnasta. – Me olemme mielestämme oppineet syvemmän elämänviisauden: on eletävä maailmassa ihmisten keskellä ja siihen jokapäiväiseen elämään tuotava ja sovellettava kristinuskomme, hyvyyden, puhtauden, totuuden, rauhan ja rakkauden periaatteet. Elämä on eletävä, ei paettava, silläkin uhalla, että voimme langeta.

Kristinuskon on merkillisen paradoksaalinen. Ei missään uskonnossa ihanteen ehdottomuus ole niin selvästi ja pohjia myöten viitoitettu, mutta ei missään uskonnon perustajan käskyjen noudattamisessa vaadita sellaista inhimillisen vapausperiaatteen soveltamista kuin Jeesuksen Vuorisäärnan käskyjen. Vaikka hänen on aina tunnustettava käskyjen ehdottomuus, so. että ihmisen on joka hetki pyrittävä elämään niiden mukaan, jos hän tahtoo elää Taivasten valtakunnan elämää. Sillä kuuluu asiaan, että siihen elämään pyrkiessään hän

joutuu ristiriitaan noiden käskyjen soveltamisen suhteen – ei lopuksi enää oman heikkoutensa takia, vaan sen vuoksi, että hän tuntee tekevänsä väärin jumalaista rakkauden lakia vastaan, joka sentään käskyistä on korkein, jos hän koneellisesti, jyrkästi noita käskyjä seuraa. Hän voi esimerkiksi joutua tilanteeseen, jolloin hän puhumalla sitä, mikä ei ole totta, voi pelastaa jonkun ihmisen hengen. Silloin hän rikkoo käskyn tietoisesti silläkin uhalla, että sillä tilapäisesti sulkisi itsensä Taivasten valtakunnan elämästä. Samalla tavalla sanotaan ihmisen joutuvan ratkaisemaan suhteensa jokaisen käskyn suhteen – rikkomaan käskyn rakkauden nimessä auttaakseen toista ihmistä. Mutta kun hän näin on kerran kunkin käskyn rikkonut, ei heikkoudesta, vaan toista auttaakseen, asettanut oman pyhytensä vähemmän arvoiseksi kuin toisten ihmisten hyvä, elämä, karma järjestää asiat niin, ettei hänen enää tarvitse käskyjä rikkoa – ja saa siten lopulta elämän taholta kuin oikeuden aina elää taivasten valtakunnan elämää.

Jeesus Kristuksen työn kautta on ihmisille avautunut uusi sisäisen kehityksen tie. Ennen oli luonnollista, että ihminen kulki kokemusten koulussa, kokemusten perusteella oppi näkemään, mikä oli pidettävä, mikä jätettävä. Jeesus Kristus on näyttänyt meille uuden tien, joka meille jokaiselle on avoinna. Meidän ei enää tarvitsisi kokea kaikkea pahaa ja syntiä, vaan voisimme ottaa oppia toisten kokemuksista. ”Kun etsimme ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, kaikki muukin meille sen ohella annetaan”, so. Totuuden Pyhä henki, jonka saamme, opettaa meille kaiken elämän viisauden meidän tarvit-

sematta heittäytyä kokemusten kouluun, ”syömään hyvän ja pahan tiedon puusta”. Tämä uusi tie on meille avoinna ja se on oikeastaan pätevämpikin tie kuin vanha, sillä syntiä ja pahaa kokiessaan ihminen menettää jotakin inhimillisyydestään ja siitä hienoudestaan, joka on oleva Taivasten valtakunnan lapsella. Sanoo suomalainen sananlaskukin: ”kokenut kaikki tietää, vainainen kaikki kokee”.

Suomea on yleisestikin sanottu maailman kristillisimmäksi ja oikeaoppisimmaksi maaksi. Ruusu-Ristissä olemme tottuneet ajattelemaan, että uusi uskonpuhdistus voisi täältä alkaa. Suomen kansan luonteessa onkin jotakin merkillistä aitouden vaatimusta, vakavuutta ja rehellisyyttä, syntyjen syvien etsintää ja kunnioitusta. Meitä on pidetty rauhaa rakastavana ja puhtautta harrastavana kansana. Meissä on siis ainakin siemenellä monia aitoja kristillisiä ominaisuuksia. – Mutta ennen kaikkea olemme kuulleet Ruusu-Ristin Perustaja-Johtajan puhuvan siitä, kuinka kansallishaltiamme Väinämöinen jo kauan sitten on ymmärtänyt Jeesus Kristuksen työn merkityksen ja lupautunut hänen palvelijakseen, luvannut kansaansa ohjata Jeesus Kristuksen elämänohjeitten mukaisesti.

Suomen kansan tulevaisuus ja tehtävä on selvänä kansallishaltiamme Väinämöisen tajunnassa. Hän tahtoi, että hänen kansansa ymmärtäisi Jeesus Kristuksen merkityksen ja olisi esimerkkinä muillekin kansoille, olisi uranuurtaja uuden uskonpuhdistuksen, uuden puhdistetun kristinuskon asiassa.

Jeesus Kristuksen työn kautta Kosminen Kristus laskeutui, niin kuin sanomme teknisesti, etteritasolle. Hänen seuraajiensa, seurojen, sitten jonkin kansan ensimmäisenä on tuotava Kosminen Kristus fyysiselle tasolle, mikä merkitsee, että ihmiset keskinäisessä jokapäiväisessä elämässään alkavat elää kristuselämää, noudattaa Jeesus Kristuksen elämänohjeita.

En ole paljonkaan puhunut omiani, sillä v. 1940 ilmestyneessä Pekka Ervastian ”Christosophian peruskysymysten” II:ssa osassa näitä asioita selostetaan. On mielestäni erittäin tärkeitä, että ruusuristilaiset ja totuudenetsijät perehtyvät tähän kirjaan, mietiskelevät yhä uudistuvasti, mitä merkitsee se, että Jeesuksen elämä oli näin toisenlainen kuin muiden. Siitä on selviävä monet probleemat, selviävä mm. se, miksi ei kukaan ihmisistä voi olla häntä korkeampi tai mennä hänestä edelle. Hän on ihmiskuntamme esikoinen, ainoa synnitön, puhdas ja täydellinen. Hän osasi valmistua tehtävänsä tavalla, johon kukaan muu ei pystynyt. Hän on maapallomme sisäinen hallitsija ja Kuningas, Valkoisen veljeskunnan pää. Häntä ei kukaan tule tästä asemasta syrjäyttämään. Ja kun elämä maapallolla aikanaan päättyy, on hän oleva tämän ihmiskunnan kukka, sen korkein saavutus, sen Omega.

P.E.:hän ei kirjassaan paljonkaan viittaa Uuteen testamenttiin tukeakseen väitettään. Siksi olen hämmästynyt ja iloinen löytäessäni siitä useita kohtia, jotka tukevat tätä P.E.:n kantaa. Esimerkiksi Apostolien teoissa 3:20-21: ”... että virvoituksen ajat tulisivat Herran

kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltä määrätty, Kristuksen Jeesuksen.

Taivaan piti omistaa hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on aikakausia sitten puhunut pyhäin profeettainsa suun kautta.”

Heprealaiskirje 9:26 viittaa samaan sanoeseen:

”... mutta nyt hän (Jeesus) on yhden ainoan kerran aikakausien täytyessä ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä”. Saman kirjeen 4:15 on vain tässä P.E.:n kannan valossa käsitettävissä: ”Sillä meillä ei ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä”.

Edelleen Filipp. 2:5-8:sta kuultaa takaa tämä sama ajatus:

”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ... vaikka hänellä olikin Jumalan muoto (siis henkiolentona taivaassa), tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisen kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen”.

Vielä Piet. I kirjeen 1:20:ssa viitataan tähän näkemykseen:

”...te olette lunastetut Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, hänen, joka tosin oli edeltä tiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten”. (Siis: nykyisen ihmiskunnan tulevaa kasvatus-työtä suunniteltaessa n. 18 milj. vuotta sitten.)

Kun Kristikunnan perustajan elämä tällä tavoin on erikoisempi kuin muiden uskontojen perustajien ja jumalanmiesten, ei ole

ihme, että kristikunta on pitänyt Jeesusta korkeampana, suurempana muita – jopa itse Jumalana.

Aavistaen myös näemme henkemme silmin, miksi juuri hän ensimmäisenä pystyi voittamaan kuoleman fyysisessä kehossaan, ja miksi juuri hän on se ainoa, joka voi olla esikuvana kaikille niille jälkeen tuleville, jotka toden teolla pyrkivät voittamaan kuoleman omassa kehossaan. Sillä siinä suhteessa ei muuta esikuvaa ole kuin Jeesus Kristuksen kuolematon keho, jossa hän yhä elää tänä päivänä – milloin näkyvä, milloin näkymättömänä, niin kuin hän itse tahtoo.

Siksi ei ole aivan tuulesta temmattu kokeneiden kristittyjen väite – oikein ymmärret-

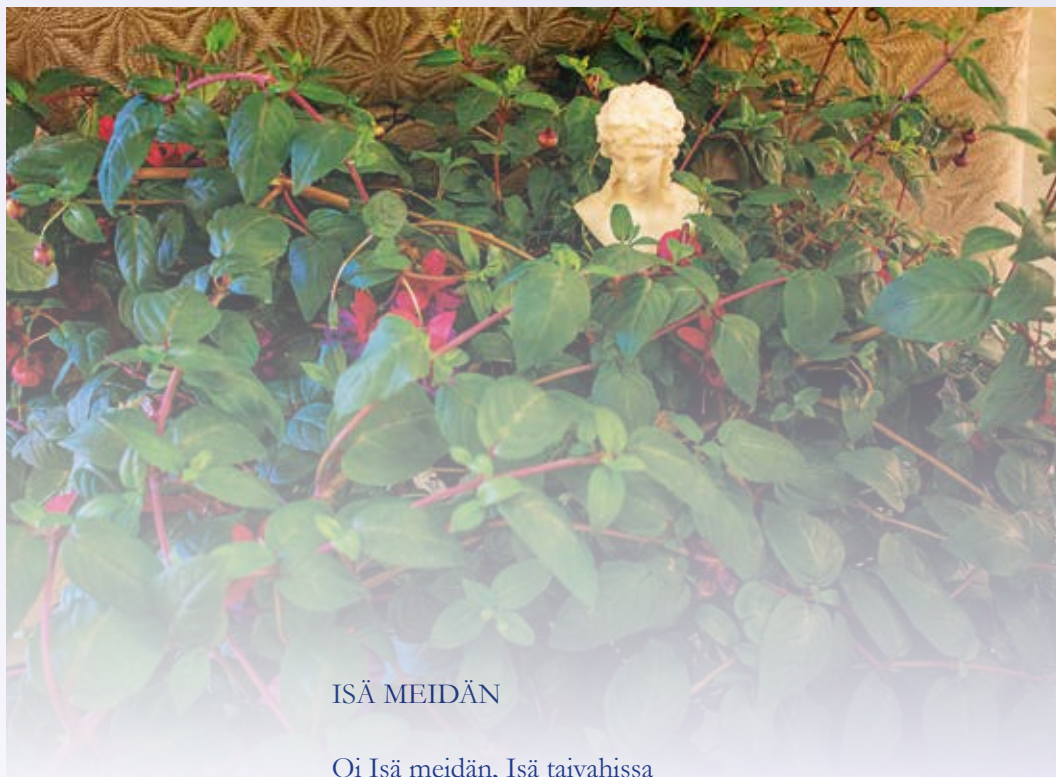
tynä, että Jeesus Kristus on se, joka lunastaa meidät kuoleman vallasta.

Haluan päättää esitykseni Pekka Ervastian sanoihin teoksessaan ”Christosophia” (s. 129):

”... Ja kun isä jumala on hänet (totuudenetsijän) armahtanut, kun hän on läpikäynyt uudestisyntymisen ihmeellisen kokemuksen, mitä hän silloin mahtaa sille, että Jeesus Kristus hänelle tien näytti, niin, että Jeesus Kristus oli hänelle tie, totuus ja elämä? Mitä hän mahtaa siihen näkemykseensä ja tietoonsa, että Jeesus Kristus lopullisesti oli ainoa? Mitä hän mahtaa sille tiedolleen ja vakaumukselleen, että Jeesus Kristus lopullisesti on toisillekin oleva ainoa?”

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN OP FI28 5720 9920 1090 47	BIC
Saaja Mottagare	Ruusu-Risti lehti	
Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress		
TILISIIRTO GIERING Allekirjoitus Underskrift	Vitenumero Ref. nr	
Tilitytämät Från konto nr	Erapäivä Förfallodag	— Euro 25,00 €

Maksu välitetään saajalle maksujenvälityksen ehtojen mukaisesti ja vain maksajan ilmoittaman tilinumeron perusteella.
Betalingen förmedlas till mottagaren enligt villkoren för betalningsförmedling och endast till det kontonummer som betälaren angivit.



ISÄ MEIDÄN

Oi Isä meidän, Isä taivahissa
 Sun nimes pyhä, pyhä olkohon.
 Maan päällä syvyyksissä, korkeuksissa
 Sun tahtos yksin tapahtuva on.

Suo sieluillemme virvoittavaa mannaa
 ja tahrat tuntojemme pyyhi pois.
 Oi isä, syntimme sä anteeks anna
 kuin mekin veljelle, mi velkaa ois.

Oi Isä, lankeemasta meitä estä
 meit ahdingossa auta voittamaan.
 Ei liikaa kosketusta lapses kestä;
 pahasta päästä meidät aikanaan.

Me itse oomme haihtuvaista unta
 ja turvaudumme sinun totuutees.
 On kunnia ja voima valtakunta
 vain sinun yksin iankaikkiseen.

Sävel Erkki Melartin • Sanat Jussi Snellman



Ruusu-Ristin kesäkurssit 26.6. - 1.7.2020

Jyväskylän temppelissä
 Kurssikirjoina Pekka Ervastian,
 Ruusu-Ristin erikoistehtävä ja Uusi uskonpuhdistus

Perjantai 26.6.	Klo 19.00	Tervetulotilaisuus
Lauantai 27.6.	9.00 – 11.00 11.00 – 13.00 13.00 – 15.00 18.00	Aamupuheenvuorot Lounas Alustus, Mikael Yleisöesitelmä, Jarmo Ikola: Kristus ja eetterimaaailma
Sunnuntai 28.6.	9.00 – 11.00 11.00 – 13.00 13.00 – 15.00 18.00	Aamupuheenvuorot Lounas Alustus, Väinämö Yleisöesitelmä, Jarmo Anttila:
Maanantai 29.6.	9.00 – 11.00 11.00 – 13.00 13.00 – 15.00 18.00	Aamupuheenvuorot Lounas Alustus, Ilmarinen Yleisöesitelmä
Tiistai 30.6.	9.00 – 11.00 11.00 – 13.00 13.00 – 15.00 18.00	Aamupuheenvuorot Lounas Alustus, Jousimies Veljesateria
Keskiviikko 1.7.	9.00 – 11.00 11.00 – 13.00 13.00 – 15.00 15.00	Aamupuheenvuorot Lounas Alustus, Kylväjä Päätöstilaisuus

Mietiskely temppelissä klo 8.30.
 Kurssimaksu 20,00 €.

Anne Paalo

Vuorisaarna - toinen käsky

Älä tee aviorikosta, mutta jokainen, joka katsoo naista häntä himoitakseen, on jo häpäissyt häntä sydämessään. Jos silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi. Parempi sinulle, että yksi jäsenesi joutuu hukkaan kuin koko ruumiisi joutuu gehennaan tai jos oikea kätesi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi. On myös sanottu, joka erottaa vaimonsa luotaan, antakoon hänelle erokirjan. Mutta minä sanon teille: Jokainen, joka erottaa vaimonsa luotaan, saattaa hänet tekemään aviorikoksen. Sen lisäksi on itse syyppä haureuteen ja joka nai erotetun, hän tekee aviorikoksen.

Siis avioriksesta seuraa aikamoinen laajalle ulottuva ja koko elämään vaikuttava sotku. Silti syytä olla tyytyväinen, ettei tuomioistuimissa enää vain toista tuomita aviorikoksen takia. Toisaalta miksi Jumalan pitäisi pelastaa meitä ongelmilta mitkä olemme itse aiheuttaneet? Vuorisaarnan tien kulkeminen ei ole mikään viikonloppukurssi, vaan jotenkin meille tuntuu elämässä tulevan jonkun vuorisaarnan käskyn opetukset läheisimmiksi ilmeisesti karmallisista syistä.

Puhtaus ajatuksissa on keskeinen tässä käskyssä. Jos meillä olisi sydämen puhtaus, ei tarvittaisi koko ajan uusia lakeja. Puhdas sydän on ihmisen keskus. Autuaita (onnellisia) ovat puhdassydämiset sillä he saavat nähdä Jumalan. Älkää olko ajatuksissakaan epäpuhtaita. Autuuden julistuksia on kahdeksan ja ne muodostavat keskenään dynaamisesti toi-

mivia pareja. Käsittelen paria: autuaita ovat murheelliset, sillä heitä tullaan lohduttamaan – autuaita ovat puhtaat sydämessään, sillä he tulevat näkemään Jumalan. Tämä pari kuvaa Vuorisaarnan toista käskyä.

Mikä yhteys surulla ja murheella on sydämen puhtauteen? Suru rakkaan kuolemasta voi olla myös itsekästä. Antiikin Kreikan teatteriin kuului katharsis, liasta puhdas, tyhjä, siiveillisesti puhdas. Sydämen puhtaus voi olla luonnollista, tosin harvemmin. Tehtävämme on puhtauden säilyttäminen tai aloittaa siitä puhdistava itsekasvatus. Oma prosessini murheesta sydämen puhdistukseen alkoi 2012 traagisesta tapahtumasarjasta. Paljon olen opinut, mutta anteeksiantamiseen on yhä matkaa – kysymys oli läheisestä ihmissuhteesta. Tapahtuman aikaan oli täydellinen auringonpimennys ja se teki yhtymän Kheironiin mikä on asteroidi, jota kutsutaan ”haavoittunut parantaja” ja edustaa meissä syvintä haavaamme minkä voimme vain itse parantaa – ei kukaan ulkopuolinen. Kheiron asteroidi löydettiin vasta 1977 ja auringon- ja kuunpimennykset ovat taivaallisia totuuskomissioita mitkä tuovat käsittelyyn pinnan alla olevia tärkeitä asioita ja prosesseja käsiteltäviksi. Ervastin mukaan, kun katharsis on läpikäyty, voi ottaa osaa vasta edes pienempiin mysteereihin.

Buddha sanoo: Luopua kaikista pahoista teoista, aikaansaada kaikkea hyvää, puhdistaa oma sydämensä. Sydäimestä lähtee pahoja aja-

tuksia, murhia, aviorikoksia, haureuksia, varkauksia, vääriä todistuksia, pilkkaa ja valheita. Samoin oman mielen puhdistaminen, ajatus-ten vartioiminen ja hillitseminen. Vain näin sydäimestä tulee Jumalan Temppli. Murhe ja suru kuuluu tähän prosessiin, puhdistuva sydän ja sen kuoleminen maailmalle, tyhjyyden tunne on seuraus itsekkään persoonallisuuden kuolemasta ja se tunne luopumisesta pelottaa monia valtavasti. Eli Jumalan näkeminen kulkee hankalan ja ahtaan kvanttiportin läpi.

Lähestyn käskyä myös kysymällä mitä on rakkaus ja totean rakkauden olevan paljon vaikeampi ja haastavampi asia kuin himo tai astraalinen lempi mikä yleensä yhdistää ihmisiä. Kun astraali palaa tai loppuu ajan kanssa, ihmisiä yhdistää usein vielä lapset tai yhteinen omaisuus ja ehkä ajan kanssa syntynyt kiintymys ja ystävyys. Todellisessa rakkaudessa on erittäin paljon valoa ja se tekee rakkaudesta vaikeaa, herättämällä varjot ja kaikki mahdolliset ja mahdottomat vastavoimat. Tällaiseen rakkauteen, mikäli se kuuluu kohtaloon – melko harvinaista, kuuluu taivaallinen vihki-kaava eli rakkaus on valoa ja siitä symbolina valkoinen huntu.

Todellisuudessa on kyse mahdollisuudesta ihmisen vihkimykseen. Mozartin Taikahuilussa se kuvataan Paminan ja Taminon kulkemisena Temppliin sateenkaariportin läpi missä vartioina on Tulen ja Veden vartijat. Todelliseen Temppliin pääsy edellyttää elementtikokeiden läpikäymistä. Siihen kuuluvassa parisuhteessa yhdistytään magneettieetterin tasolla missä käpyrauhanen Pineal Glandin on aktiivinen, se on toimivana myös yhteydessämme Kosmukseen. Tällainen rakkaus tulee taivaasta ja valaisee kaikkia olemuspuoliamme, siksi näissä suhteissa on usein mukana kuudetta ja

seitsemättä aistia, intuitiota ja telepatiaa. Fyysisen maailman aikaa tai aistein mitattavaa etäisyyttä ei ole. Jeesus puhuu ajatusten puhdistamisesta eli ei-fyysisen tason rakkaudesta. Pyhän Johanneksen evankeliumi alkaa: Alussa oli sana (ajatus) ja sana oli Jumalan luona. Ja sana oli Jumala. Todellisuudessa usein naimisiin mentäessä pitäisi olla musta huntu, koska tavallisesti pareja yhdistävä alempi astraalisuus ja sen tuoma sokeus aiheuttaa tsakrojen tasolla tummumista.

Intiassa on yhä perinne, järkiavioliitto, missä ulkopuoliset etsivät sopivan puolison yleensä yhdistämään omaisuuksia, vahvistamaan yhteistä säätyä tai koulutustasoa. Uskotaan rakkauden parhaiten kehittyvän näissä olosuhteissa, mutta harvemmin suunniteltu järkisuhde johtaa todelliseen rakkauteen. Järkiavioliitot myös Euroopan kulttuureissa usein yhdistivät valtakuntia, kun eri maiden prinssit ja prinsessat avioliiton kautta ”myytiin” toisilleen. Järkiavioliitto voikin olla materialistisella tasolla yhä toimiva. Länsimaillakin rakkausliitot olivat hyvin harvinaisia ja vasta 1800-luvulla romanttinen rakkaus alkoi horjuttaa valtarakenteita. Kulttiromaani oli Goethen Vaaliheimolaiset, mikä on tyypillinen parisielun tarina. Toki myös sitä ennen tunnettiin romanttisia rakkaustarinoita kuten Tristan, Kuningas Arthurin pyöreän pöydän ritari, ja Isolde, irlantilainen prinsessa tai Shakespearen Romeo ja Julia. Traagisia tarinoita sielurakkaudesta, jotka päättyivät jopa yhteiseen kuolemaan.

Mooses sanoo: Älä tee aviorikosta! Jeesus näkee aviorikoksessa seurauksen sukupuolisesta siveettömyydestä mikä on ajatuksissa, mielikuvituksessa, sydämessä. Siis ei vain aviorikoksen tekijä ole syyllinen, vaan yhtä syyllinen on

se, joka ajatuksissa himoitsee toisen vaimoa tai miestä. Käskyssä ei puhuta vain aviorikoksesta, vaan se on kaikille. ”Älä ole ajatuksissasi epäpuhdas, sillä jos naista tai miestä katselet himoiten, häpäiset häntä jo sydämessäsi.” Tähän tärkeä huomio mistä myös Rudolf Steiner kirjoittaa. Ihmisen jokainen ajatus tai tunne on olio, joka elää jonkin aikaa. Joskus melko kauan kuten tilanteissa missä kaksi sodassa ollutta kansakuntaa pitää yllä vihaa vuosisatoja. Suomella kansana on yleensä kyse rasisäfobiasta, joka ajatusten/tunteiden tasolla herää hyvin herkästi eli lopullista sovintoa ei ole tehty. Nämä klassiset sielurakkaudet kuten Romeo ja Julia voivat olla peräisin monen jälleensyntymän takaa ja tulevat myös eteen tulevissa elämissä. Suomalaisilla on eräänlainen universaali ja ei-persoonallinen rakkaussuhde Kalevalaan mikä pitää eepoksen elinvoimaisena.

Toinen käsky on sielunmaailman tai astraalitason käsky. Ihmisen vapauden ja oman tiedon karmana on viettelyksille altistuminen – meillä on valinnan vapaus mitä ei ole edes enkeleillä. Jeesus puhuu tässä miehestä ja vaimosta, mutta ohje myös tarkoittaa altistumisen viettelyksille vaikuttavan heikentävästi ihmisen henkeen. Viettelykset voit periaatteessa työntää syrjään, mutta jos niistä seuraa tunteita, niin niiden salliminen on tärkeää. Sisäiselle kasvullemme on olennaista, että hyväksymme jokaisen itsessämme syntyvän tunteen. Otamme sen vastaan, koemme sen kaikessa rauhassa niin kauan kuin sillä on tehtävä kehityksessämme. Joku kuvittelee voivansa siirtää syvätkin tunteensa syrjään, mutta ei se onnistu. Ne todella ovat ihmisessä itsessä, usein työnnettynä jonnekin syvälle. Monilla on muutamia eroja ja aina uuden eron tultua, kaikki vanha nousee pintaan ellei sitä

ole käsitelty. Olla armollinen itselleen erojen suhteen on tätä aikaa. Olisin uhrannut naisena oman elämäni mikäli ensimmäinen parisuhde olisi jatkunut tähän päivään. Yhteiskunta on muuttunut Jeesuksen ajoista ja ensimmäinen mieheni tapasi jälkeeni hienon naisen. Se teki minutkin vapaaksi ja onnelliseksi. Parisuhde voi olla vain vanhan karman maksamista ja onko sillä silloin tekemistä todellisen rakkauten kanssa?

Tuomitseeko Jeesus aistielämää kuten uskonnokiihkoilijat kuvittelevat? Asuuko himo vain silmässä ja pitääkö tämä silmä repiä pois? Oikeastaan käsky ei liity lainkaan ruumiiseen, vaan on sielullinen ominaisuus. Vuorisaarna on todellisuudessa tarkoitettu Jeesuksen seuraajille eli taivasten valtakunnan valoon pyrkiville, ei muita tuomitseville uskontojen oikeaoppisille tai maallista onnea hakeville.

Sanotaan olla lapsen kaltainen on kuin enkeli. Jeesuksen seuraaja on täynnä lapsen iloa ja viattomuutta, riemua ja omantunnon rauhaa. He eivät tiedä mitään sukupuolielämän viettelyksistä ja vaikeuksista. Tähän pyrkii myös opetuslapsi, taivasten valtakunnan tavoittelija. Taivasten valtakunta on jokaisessa. Rakkaus yksin lopulta nostaa meidät sukupuolisuuden yläpuolelle, vapauttaa himoista ja haluisista. Rakkaus on kuin ääretön Jumala, ei sokea voima kuten maallinen lempi. Kiusaukset kasvattavat ja antavat voimaa, kun ne voitamme.

Mooseksen laki salli avioeron. Jeesus ”kieltää” eron seuraajiltaan, mutta saa menetellä omatuntonsa mukaan, jos puoliso on onneton. Opetuslapsi ei koe avioliittoa onnettomuudeksi ja elämäntoveri on useille annettu kasvukumppaniksi, jonka kanssa opitaan elämään sovussa ja ystävyydessä. Eron ymmärre-

tään merkitsevän silmän kääntämistä toiseen ja vievän haureuteen. Erotettu kaipaa uutta ja joutuisi myös tekemään aviorikoksen. Jeesus on periaatteessa yksiavioisuuden kannalla. Hänen aikanaan miehillä saattoi olla useita vaimoja, kuten on yhä monissa kulttuureissa. Se on naisen alistamista. Tiedetään, että normaalisti ihminen rakastuu noin 3 kertaa elämässään. Miten erottaa eri rakkauden lajeja, onko se jumalaista valorakkautta vai parissa vuodessa ohimenevää ihastumista? Rakastuminen, ihastuminen tai miksi vetovoimaa kahden ihmisen välillä haluaa sanoa, on myös biologinen voima ihmissuvun jatkamiseksi.

On aina ollut samaa sukupuolta olevia, jotka rakastuvat toisiinsa. Ei ole pitkä aika, kun homo- ja lesbosuhteet olivat kriminalisoitu. Nykyään voivat samaa sukupuolta olevat mennä monissa maissa naimisiin, mutta heitä myös tapetaan ja vainotaan. Ervast on kirjoittanut kolmannesta sukupuolesta selittäen sen eetterikehon ominaisuutena tavallaan väärässä sukupuoleessa. On biseksuaaleja, joilla on sukupuolisuhteita miehiin ja naisiin. Biseksuaalina koetaan monet jumalat kuten Dionysos tai kuningas Salomonin arkkitehti Hiram Abiff. Myös Raamatun Aatami eläessään paratiisissa oli lähellä jumalia. Näitä henkilöitä on kutsuttu myös hermafrodiiteiksi tai androgyyneiksi ja usein kuvattu taiteessa kauniiksi ihmisiksi, joista on ollut ulkonäön perusteella vaikea sanoa, ovatko miehiä tai naisia. Tätä identiteettiä hakusessa on monilla taiteilijoilla. Leonardo da Vinci oli homo ja Hilma af Klint lesbo, mutta molemmat henkisen taiteensa perusteella olivat jo lähellä sukupuolivoiman voittamista. Transsukupuoli on henkilö, joka on vaihtanut sukupuolensa esimerkiksi miehestä naiseksi. Itselleni nämä ei-perinteiset sukupuolet ovat täysin luonnollisia.

Vuorisaarna kuvaa elämää hengen eli taivasten valtakunnassa ja sen viitottaman tien kulkeminen mahdollistaa mysteerin Pyhä Ehtoollinen, Golgata-kokemus ja ylösnousemus. Jeesuksen kuoltua hauta oli tyhjä. Selitys on täysin puhdas eetteriruumis, joka on pelkkää valoa – ei siitä mitään materiaa jää maan päälle. Kristus tuli valosta ja meni valoon. Mammonan ja kuoleman orja joutuu jälleensyntymään kunnes valitsee taivasten eli hengen valtakunnan elämän. Taivasten valtakunta on henkinen olotila. Jos taivasten valtakuntaan pyrkii, voi avioliitosta tulla itsessään ristiriitainen mikäli haluaa siihen kuuluvan normaalin sukupuolielämän. Ne ovat niin eri tasoja.

POHDITTAVAA!

Voiko Vuorisaarnan tietä kulkeva ottaa avioeron ja missä tapauksessa?

Onko elämässäsi viha tai muu tunne mikä tulee tietyn väliajoin eteesi kuin jokin olio tai on peräisin kasvatuksesta tai peräti aikaisemmista inkarnaatioista?

Jos olet eronnut, koetko epäonnistuneesi vai tehneesi oikean ratkaisun?

Voiko eronnut tai usein paria vaihtanut olla todellinen kristitty?

Entä sitten mikäli tapaa elämää suuremman rakkauden ja molemmat tai jompikumpi on naimisissa? Karmaa ei voi leikata saksilla ja omien tunteiden kieltäminen on mahdotonta.

Voiko tahtomalla päästä eroon toisen ihmisen himoitsemisesta? Onko muita keinoja?

Jos on valinnut sinkku-elämän, voiko se ratkaista toisen käskyn ongelmia?

Aivot sielun istuimena

René Descartes piti käpylisäkettä sielun ja kehon kohtaupaikkana, vuorovaikutuskohtana eli sielun istuimena. Vieläkö tämä toteamus on pätevä vai onko aika muuttaa sitä? Sielun vastine neurotieteellisessä tutkimuksessa on lähinnä tietoisuus tai tajunta, joita käytän synonyymisesti. Tässä artikkelissa tarkoitan sielulla ihmisen tajuntaa eli subjektiivista kokemuksellista tunnetta olemassa olostä ynnä tämän kokemuksen sisältöä. Poikkeuksen muodostaa artikkelin metafyyminen osa, jossa sielulla tarkoitetaan teosofista käsitystä persoonallisesta minästä erotuksena korkeammasta minästä, jota nimitetään hengeksi. Aluksi käsittelen aivojen materiaalista puolta eli soluja ja niiden yhteenliittymiä sekä aivoalueita biokemialliselta ja neurofysiologiselta kannalta. Sitten siirryn tutkimusstrategioihin ja -tuloksiin tajunnan hermostollisista vastaavuuksista, joissa hermostot ovat keskeisessä asemassa. Käsittelen aivoja myös informaatioteoreettisesta näkökulmasta.

Aivot ja tajunta eivät ole tyhjiössä vaikka kokemuksellisesti voimme tuntea tyhjyyden vailla kiinnekohtia ympäröivään fyysiseen, sosiaaliseen tai kuvitteelliseen maailmaan. Aivot ovat jatkuvassa yhteydessä omaan kehoon ja kehon ulkopuoliseen maailmaan ynnä, neurotieteellisen käsityksen mukaan, muodostavat sisäisiä vastaavuuksia aivojen ulkopuolisesta maailmasta. Vastaavuudet ovat materiaalisella tasolla aivojen sähköistä ja biokemiallista toimintaa, subjektiivisella tasolla tajuntaa.

Seuraavassa osassa tarkastelen sielun ja hengen tasoja niin kuin ne esitetään teosofiassa. Lopuksi siirryn ”kovaan ongelmaan” kokemuksellisuuden ja aineen suhteesta ja sitä millä tavoin ja millä biologisen systeemin tasoilla tietoisuuden (sielun tai hengen) voitaisiin teoreettisesti olettaa vaikuttavan aivoihin.

Aivot – biokemiaa, soluja ja soluverkkoja

Tämän alaotsikon alla kerron joitakin neurotieteellisiä yksityiskohtia aivoista. Asiaan perehtymättömältä ne saattavat tuntua vaikeasti aukeavilta. Jos tämä osio tuntuu liian vaikealta, lukija voi siirtyä seuraavaan alaotsikkoon. Suosittelen kuitenkin urheaa ja sinnikästä paneutumista, sillä pohjatiedot auttavat ymmärtämään artikkelin pääajatuksia tajunnan ja aivojen yhteydestä.

Ihmisen keskimäärin 1,2 – 1,4 kilogramman aivot sisältävät arviolta 80 - 90 miljardia hermosolua ja saman verran muita soluja, jotka ovat pääosin gliasoluja. Kullakin aivojen hermosolulla arvioidaan olevan keskimäärin 7 000 kemiallista yhtymäkohtaa eli synapsia toisiin hermosoluihin. Täten synapsien lukumäärä nousee 100 – 500 biljoonaan. Hermosolujen ja synapsien lukumäärä on tärkeä, koska aivojen informaation käsittelyssä sähköimpulssin välittyminen kemiallisessa synapsissa on muotoiltavissa ja on ei-lineaarinen. Kemiallisessa synapsissa informaatio

kulkee noin 0,5 millisekunnissa. Hermosolujen välillä on myös sähköisiä synapseja (gap junction), jotka ovat vähemmän muunneltavissa ja helpottavat soluja toimimaan yhtäaikaaisesti.

Hermosolut ovat yhteydessä toisiinsa paikallisesti ja eri aivoalueiden välillä ja muodostavat silmukoita. Käyttäytymisemme, ajattelumme ja tajuntamme ovat yhteydessä näiden silmukoiden toimintaan. Aivojen toiminta on solukalvopotentiaalinen muutoksia ja informaation kulkua näissä silmukoissa. Mitä tulee toiminnan aikaikkunaan, niin suurissa myelinisoituneissa hermosolujen viettähaarakkeissa (aksonissa) sähköimpulssi kulkee kymmeniä metrejä sekunnissa, kemiallinen synapsi vaatii kolme millisekuntia informaation kulkuun lävitseen. Hermosilmukat toimivat millisekuntien – satojen millisekuntien aikahaarukassa.

Tämän artikkelin aiheen kannalta oleellimmat biokemialliset hermosolujen molekyyli-tason toiminnot liittyvät informaation kulkuun solusta toiseen eli synapsien toimintaan. Hermostoimpulssi eli solukalvopotentiaalinen muutos siirtyy biokemiallisten prosessien välityksellä toisen solun kalvopotentiaaliksi muutokseksi. Prosessiin kuuluvat solukalvon ionikanavat natriumin, kaliumin ja kalsiumin siirtymisineen ionikanavien kautta, hermostojen välittäjäaineet (synteesi, varastointi solurakkuloissa (vesicle), erittyminen synapsirakoon, kiinnittyminen vastaanottajamolekyyliin (receptor) vastaanottajahermosolun kalvolla, irtoaminen reseptorista ja välittäjä-aineen poistaminen hermoraosta) ja vastaanottajahermosolun ionikanavien aktivaatio. Tapahtumaketju liittyy monimutkaisiin biokemiallisiin reaktioihin geenien aktivaatioon, uusien proteiinien synteesiin ja viime kädessä

nämä tapahtumat ilmenevät mm. muistina. Välittäjäaineita tunnetaan liuta erilaisia. Kunkin aivoalueen solut tuottavat alueelle ominaista välittäjäainettaan. Yleisin kiihottava välittäjäaine on glutamaatti ja estävä gammaaminovoihappo (GABA).

Aivot saavat alkunsa sikiön kehityksen aikana epiteelisolukerroksesta, joka kaareutuu putkeksi ja suun puoleinen pää kehittyi aivojen eri alueiksi. Alinna ovat ydinjatkos ja aivorunko, jossa sijaitsevat tumakkeet säätävät itsenäisesti peruselintoimintoja kuten hengitystä ja verenkiertoa. Ylempänä sijaitsevat talamus ja hypothalamus. Talamus on välisasema aistisignaaleille. Hypothalamus säätää elintärkeitä toimintoja kuten syömistä ja juomista. Se myös välittää ylempien aivoalueiden ilmentämiä tunnetiloja fysiologisiksi muutoksiksi elimistössämme kuten pelon ja jännityksen laukaisema vapina, kalpeus ja sydämen tykytys. Seuraavaksi ylempi taso on limbinen systeemi, joka on oleellisessa osassa emootioiden kuten kipu, pelko, raivo ja mielihyvä ilmenemisessä. Limbinen järjestelmä on lajinkehityksellisesti vanha; se on kehittynyt jo matelijoilla, jonka vuoksi tätä aluetta on kutsuttu matelijoiden aivoiksi. Limbinen systeemi on laajalti yhteydessä aivokuoreen. Esimerkiksi Lain (2019) mukaan takaraivopäälaki-ohimolohkojen aistimuksiin liittyvä aivokuori lähettää informaation suodatettavaksi talamukseen, **josta impulssit** siirtyvät aivosarekkeeseen yhdistettäväksi ja siitä edelleen otsalohkoon kognitiivista prosessointia varten ja limbiseen järjestelmään, jossa ns. primitiivivasteet muodostuvat. Aivokuorella sijaitsevat eri aistinlaatuisten ensisijaiset ja porrastetut vastaavuusalueet sekä yhdistävät keskukset samoin kuin liikekeskukset ja suunnitteluun tarvittavat otsalohkojen alueet.

Tietoisuuden hermostolliset vastineet

Subjekttiivinen tietoisuus kuuluu käsitteellisesti eri luokkaan kuin objektiiviset, mitattavissa olevat aivojen fyysiset toiminnot. Ennen hermoston mittausten menetelmien kehitystä tietoisuutta tutkittiin introspektiolla. Käsitykset koetun minän ulkopuolisesta maailmasta perustuivat subjektiivisiin tuntemuksiin ja omiin tai muiden esittämiin arveluihin tai totuuskäsitteisiin.

Jotta jokin hermostollinen tila voisi todistetusti vastata tietoisuutta, tulisi voida luoda tietoisuuden hermostollisen vasteen tila ja henkilön tulisi tällöin kokea ko. tuntemus ja vastaavasti, jos häivyttämme tämän hermostollisen tilan, henkilöltä tulisi hävitä ko. kokemus. Täten tietoisuutta voidaan ajatella hermostollisena tilana, vaikka se käsitteellisesti eroaa siitä. Tällainen tila on neurotieteellisen käsityksen mukaan hyvin dynaaminen muuntuen tilasta toiseen sekunnin murto-osassa ja edellyttää pitkälle yhdistynyttä biologista aivohermoverkostoa. Yhdistyneisyyden tapa voi olla synkroninen, samalla taajuudella tapahtuva sähköimpulssien eteneminen. Aivoalueiden välinen gammasynkronia on havaittu mm. meditaation muokkaamassa tarkkaavaisuuden säätelyssä (Katyal S. 2020) ja tietoisessa havaitsemisessa (Muller L., et al. 2018).

Käyn seuraavassa lyhyesti läpi Ginsburgin ja Jablonkan (2019) esittämät **seitsemän tietoisuuden kriteeriä**, jotka kukin erikseen ovat välttämättömiä kriteereitä tajunnalle ja yhdessä ovat riittävät. Kriteerit sisältävät subjektiivisia, psykologisia sekä neurobiologisia määrittelyitä. 1. Tietoisuus edellyttää laaja-alaista toimintaa aivoissa ja informaation tavoitettavuutta. 2. Tietoinen kokemus on

yhdistynyt ja erotettavissa muista kokemuksista. 3. Tietoisuuden kokemuksen muodostamisessa hermosolujen, hermosoluyhteyksien ja hermosoluverkkojen valinta on keskeistä. Hermostollisen ja käyttäytymisen puolesta tietoisuus on muovautuva. Oppiminen, muisti ja tarkkaavaisuus liittyvät tietoisuuteen. 4. Tietoisuus on jostakin asiasta. Se on viittaava eli intentionaalinen. 5. Tietoisuuden ja hermosoluverkkojen edestakaisen tai silmukkamaisen toiminnan on kestettävä jonkin aikaa. 6. Tietoisuuteen liittyy arvoja, tunteita ja päämääriä. 7. Tietoisuuteen liittyy tunne itsestä, toimijasta ja kehollisuudesta.

Tajunnan kannalta erityisen tärkeitä ovat aivojen takaosan (parieto-occipito-temporaalinen) ”kuuma alue” (Koch C. 2016) ja vireyttä säätelevät mekanismit kuten aivorungosta lähtevä nouseva verkkomainen aktivoiva systeemi (ascending reticular activating system, ARAS) (Pfaff D. 2006). Talamuksen laitosien ja aivojen kuorikerroksen syvien osien aktiivisuus on yhteydessä tajunnan tasoon mutta myös pinnallisempien kuorikerroksen osien yhteistoiminta on oleellista tajunnalle (Redingbaugh MJ et al. 2020). Kehon ulkosiin ärsykyksiin perustuva tietoinen toiminta välittyy hermoverkon useiden alahermoverkkojen kautta. Hermoverkot ovat osin yhteisiä, vaihtuvat tehtävään liittyen kymmenien tai satojen millisekuntien välein ja hermoverkkojen toiminnalliset yhteydet kattavat vain osan mahdollisista anatomisista yhteyksistä (Brovelli A et al. 2017). Tietoisuudelle oleellista näyttää olevan erityisten, määriteltyjen hermoverkkojen vuoroittainen toiminta (Huang Z et al. 2020). Tietoinen havaitseminen liittyy yhdistävien aivokuorialueiden aktiivisuuden lisäksi ensisijaisten aivokuorten aktiivisuuteen viitaten hermoverkkojen takaisinsyöttöön;

kuultu ääni aktivoi myös ensisijaisen näköalueen ja ensisijaisen tuntoalueen (Sanchez G et al. 2020).

Tietoisuuden tutkimuksen ja ymmärtämisen reunaehdot neurotieteessä

Neurotiede on biologinen tiede, joka hyväksyy evoluution ja sen mekanismit (perinnöllisyys, geneettinen muuntelu ja luonnon valinta) syinä kunkin eliön tämänhetkiseksi perintöaineikseksi ja ilmiöille. Evoluutio on ”järjetön” eli se ei tee suunnitelmia ja luo optimaalista rakennetta tai toimintamallia yksilölle. Se vain valitsee kuhunkin ympäristön lokeroon yksilön, joka omaa sopivimman muuntelun tuloksen seurauksena syntyneen ilmiön. Eliöiden välillä vallitsee kilpailu: syö tai tule syödyksi. Tähän kilpailuun ei liity mitään moraalista arviointia, se vain on olemassa oleva tosiasia. Eliöiden välillä vallitsee kilpavarustelu puolustuksen ja hyökkäyksen osalta. Monipuolinen informaation kerääminen eri aistein, informaation käsittely hermostossa ja tilanteiden ennakoiminen sekä edistynyt motoriikka edistävät energian hankintaa, elossa pysymistä ja suvun jatkamista. Eliö kokonaisuutena, mutta myös aivot omana kokonaisuutena muodostavat itsesäätyvän systeemin ympäristössään. Aivot ymmärretään näistä lähtökohdista käsin.

Evoluution näkökulmasta aivoja ei ole luotu, vaan parhaiten elossa säilymistä edistävä rakenne on säilynyt ja sen päälle on kehittynyt uusia rakenteita entisten päälle. Tällä hermoston rakenteen kehityksellä ei ole itsenäistä kehityshistoriaa, vaan rakenne on kehkeytnyt yhdessä monipuolistuvan ja tarkentuvan aistielinkehityksen ynnä liikuntaelimistön kehityksen kanssa. Aistit, hermosto ja liikuntaelimistö ovat ne rakenteet, joiden kautta

toteutuu eliön käyttäytyminen omassa ympäristössään. Elin- ja solutasolla edellytetään hermoston ylläpitämiseksi mm. verenkierto ja gliasolut aineenvaihduntaan tarvittavien molekyylien kuljettamiseksi. Käyttäytymisen ymmärtämisen ongelmaksi muodostuu äärimmäisen monipuolinen informaation työstäminen, pitkäaikaisen ja lyhytaikaisen muistin selvittely mieleen painamisineen ja mielestä palauttamisineen, eri aistimodaliteettien informaation integraation mekanismit ja toimintojen organisointi hetkestä toiseen millisekuntien toimintaikkunoissa (frame rate). Ymmärtämistä ei tee helpommaksi subjektiivisten kokemusten yhdistyminen näihin toimintoihin samanaikaisesti, ennakoiden tai jälkikäteen muistin varassa työmuistissa puntaroiden.

Informaation käsittely

Emme voi kiistää, etteikö eliö toimisi ympäristössään reaktiivisesti tai ennakoivasti ja etteikö se oppisi uusia käyttäytymistapoja aiemmista vuorovaikutuksistaan. Hermosolujen sähköimpulssit muodostavat raakadatan aivoille. Impulssien satunnaisesta kohinasta täytyy erottaa säännönmukaisuuksia eli informaatiota. Aivojen lajikehityksellisesti muodostunut rakenne on lähtökohta informaation käsittelylle. Tämän rakenteen päälle tai pareminkin sisään alkuperäistä rakennetta muuttuen muodostuu jatkuvasti uudistuva rakenne, jossa sähkökemiallinen olotila (state) toteutuu. Tämä alati muuttuva olotila edustaa aivojen ulkopuolista aluetta ja samalla muodostaa lähtökohdan eliön omalle toiminnalle, jonka tulokset ennakoidaan ja toteutuneen toiminnan tulokset puolestaan muodostavat uuden sisään tulevan informaation. Tämä kaikki tapahtuu hermoimpulssiviidakossa.

Impulssit siirtyvät solusta toiseen synapsien välityksellä. Solu vastaanottaa hermoimpulsseja useista toisista soluista. Synapsia samoin kuin hermosolua voidaan pitää muuntimena (activation function) informaation välityksessä. Solu voi sammuttaa impulssin etenemisen tai toimia muuntimena epälineaarisesti riippuen mm. tuovien samanaikaisesti aktiivien synapsien toiminnasta ja lukumäärästä.

Hermosto vähentää informaation määrää edetessään periferiasta keskukseen päin. Esimerkiksi silmän verkkokalvo vähentää valosta saamansa bittimäärän satakertaisesti miljardista bitistä sekunnissa kymmeneen miljoonaan bittiin sekunnissa, joka määrä kulkee noin miljoonaa hermosäiettä sisältävässä näköhermossa. Motoriseksi suoritukseksi muuntamisessa informaation määrä suorastaan romahtaa: aivot tuottavat noin biljoona (10^{12}) kaikki-tai-ei-mitään hermoimpulssipiikkiä sekunnissa ja voivat saada kirjoittamisen liikesuorituksena aikaan 10 bittiä sekunnissa (Koch 2019, s. 133). Äkkiseltään aivojen käsittelemän informaation määrä tuntuu tyrmäävältä. Kuitenkin aivot toimivat vaikeasti käsitettävällä superkapasiteetilla joka sekunti koko valveilla olomme ajan ja myös nukkuessamme.

Koska aivojen informaation käsittely on äärimmäisen moniulotteista, tutkimuksissa pyritään mm. tutkimusteknisistä ja laskennallisista syistä redusoimaan ulottuvuudet vain muutama tekijään, jotka kuvaisivat mahdollisimman tarkasti ja yksityiskohtaisesti vaikkapa kognitiivisia toimintoja. Tässä tilanteessa on selvä, että tulokset eivät selitä tutkittavaa ilmiötä täydellisesti.

Aivot eivät etsi tieteilijän tavoin matemaattisia malleja tai pyri selittämään ympäristöään.

Ne oppivat tarkemmin määrittelemättömällä tavalla ympäristön rakenteen toimiakseen asianmukaisesti tarkoituseriensä (homeostaasi, tunne tai harkittu päätös) saavuttamiseksi. Uudet havainnot toiminnan tuloksista tarkistavat ovatko tarkoituserät saavutettu ja millaisia mahdollisia uusia toimia tarvitaan. Havaintojen työstäminen ja havaintomallien tallentaminen ja muistista palauttaminen tapahtuvat pitkälti samoja hermorakenteita käyttäen. Toimintojen suunnitteluun tarvitaan myös muistiin painetun mieleen palauttamista. Lukuisat eri aistimodalityettien integroidut mallit tallentuvat muistiin ja niitä voidaan verrata tulevaan informaatioon. Tämä vertaaminen tapahtuu aivokuorihierarkian eri tasoilla aina alinta hierarkian tasoa myöten (Albers AM. ym 2013).

Yksi näkökulma tarkastella aivojen informaation käsittelyä on tarkastella vastaavuuksia keinotekoisiiin hermoverkkoihin. Niiden kehittämiseen on saatu inspiraatiota aikamme eräästä merkittävimmistä neurotieteen löydöksistä, nimittäin aistininformaation hierarkisesta käsittelystä aivojen eri osissa. (Katso mm. Rao ja Ballard 1999.) Keinotekoiset aivoverkot toteuttavat osin aivojen kaltaista tietojen käsittelyä verrattomasti aivoja vähemmällä muokattavissa olevilla parametreilla (synapsi ja solu). Kuitenkin tulokset ovat vakuuttavia esimerkiksi kasvojen tunnistuksessa ja kielen käsittelyssä (Hasson et al. 2020), jossa miljoonilla esimerkeillä optimoidaan miljoonia parametreja (node activation function) eli opetetaan monitasoinen keinotekoinen hermoverkko havaitsemaan säännönmukaisuuksia ja suorittamaan valittu tehtävä. Aivoilla on käytössään yli sata biljoonaa muokattavissa olevaa synapsia. Jos katsomme vaikkapa ihmisvauvan alinomaa haparoivia käsiä

hamuamassa suuhun vietävää, huomaamme yrityksiä eli informaation työstämistä tapahtuvan lukemattomat kerrat vuorokaudessa. Niin vain vauva muutamassa kuukaudessa oppii yhdistämään havainnot ja monimutkaiset liikkeet ja pian hallitsee jopa peukalon ja etusormen pinsettiotteen. Vauva muodostaa lukuisten yritysten avulla aivoverkkomallin, jonka miljoonia tai miljardeja toiminnallisia yksityiskohtia ei voi kuvitella voitavan tutkia millään käytössä olevalla (ja tulevalla) tutkimuslaitteistolla. Aivoverkkomalli ei edusta objektiivista aivojen ulkopuolista maailmaa, vaan on ainoastaan yksilön kokemukseen (keräämään tietoon) perustuva, hetkestä hetkeen muuttuva arviolaskelma yksilöstä ja maailmasta nimenomaisesti näiden suhteen näkökulmasta. Tämä arviolaskelma on eri asia kuin matemaattiset ja loogiset mallit ja laskelmat, jotka suoritetaan ihmisen kognitiivisen kyvykkyden avulla.

Teosofinen käsitys ihmisen eri tasoista

Teosofiassa fyysisen ruumiin käsitetään olevan erillinen henkisestä ruumiista. Menemättä pidemmälle teosofisten kirjoittajien esityksiin voidaan mainita yleistäen, että henkisiä ruumiita on useita (kuakin omalla olemassaolon tasollaan) ja ne eroavat toisistaan mm. henkisen aineen hienojakaisuuden mukaan. Fyysisellä keholla ja ylimaallisella hengellä on oma, toisistaan eroava evoluutionsa. Fyysiseen kehoon katsotaan kuuluvan myös eetterikeho, joka ilmentää mm. sukupuolisuutta, tapoja ja tottumuksia. Ihmisen sielu eli **alempi minä** koostuu persoonallisista tunteista ja ajattelun tasoista. Persoonallinen sielu on kuolevainen. Henki eli **ylempi minä** on muodostunut ylimmän älytason hienojakoisesta ylifyysisestä aineesta sekä buddhisesta ja aatmisesta aineesta. **Ylempi minä** säilyy inkarnaatiosta toiseen

(http://media.pekkaervast.net/books_files/Pekka_Ervast_vastaa_kysymyksiin.pdf

s.131-132). Olemassaolo näillä eri tasoilla koetaan subjektiivisina tietoisuustiloina. Tietoisuustilojen sisältö kertoo sen, millä henkisellä tasolla kokija milloinkin on.

Johtopäätöksiä

Yllä olevasta voimme päätellä, että voimme unohtaa Descartesin esityksen käpylisäkkeestä sielun istuimena ja katsoa aivojen kokonaisuutena sopivan paremmin tähän tehtävään. Jos olemme vakuuttuneita ylimaallisesta olemassaolosta ja sen vaikutuksesta kehoomme tai vain haluamme pitää ylimaallista vaikuttavaa tekijää yhtenä selitysmahdollisuutena käyttäytymisellemme tai tietoiselle olemassaolollemme, tulisi meidän kyetä selvittämään millä tavoin henki on vuorovaikutuksissa tuntemiimme molekyyli-, solu- ja hermoverkkotason tapahtumiin. Missä vaiheessa tai vaiheissa dualismin ylimaallinen sielu-henki vaikuttaa meihin kehoillisina olentoina ja eritoten aivoihimme? Kuinka olisi molekyyli-taso kuten hermojen välittäjäaine dopamiini tai dopamiinin synteesi levodopasta dekarboksylaatiolla? Vai sopsisiko paremmin yksittäinen atomi tai elektroni tai tuma tai solu kokonaisuutena. Olisiko hermosilmukan impulssitaajuus sopiva tai aivojen otsalohko? Mitä pidemmälle menemme mikrotasolla, sitä suuremmaksi muodostuu vaikuttajan yksittäisten päätösten määrä. Päädyimme nopeasti biljoonaan tai triljoonaan päätökseen sekunnissa. Onko päätösten lukumäärällä jokin yläraja? Matemaattisesti ylärajaa ei tarvitse olla – suurennetaan vain potenssilukua. Vaikuttaako tällainen suurentaminen järkevältä?

Ajatellaan vaikka käymistä ruokakaupassa. Vaikuttaako sielu-henki vain päätökseen ruokakaupassa käymisestä ja ostoslistan laatimisesta ja jääkö muu toiminta luonnon tehtäväksi itsesäätyvän systeemin automaationa kunkin yksilön mikro- ja makrotasolla? Jos sielu-henki vaikuttaa vain päätökseen kaupassa käynnistä, silloin se ei ole vastuullinen matkalla tapahtuneesta liikenneraivokohtauksesta. Tällöin vastuullinen on itsenäisesti toimiva kehokoneisto. Voiko automaatiokone olla vastuussa? Selitykseksi voisi ottaa eetteriruumiin. Eetteriruumis on tapojen, tottumusten ja taipumusten tyysija. Ruusuristiläisyyden mukaan tietoinen ihminen eli henki-sielu on vastuussa niiden kehittämisestä ja täten henki-sielu on välillisesti vastuussa fyysisen kehon edesottamuksista. Vastaavasti raudanlujaa determinismia kannattaneet varhaiset stoalaiset katsoivat voivansa muuttaa syy-seuraussuhdetta vapaan tahdon avulla ja täten pitivät ihmistä vastuullisena omista ajatuksistaan, sanoistaan ja teoistaan.

Milloin päätöksen teko tapahtuu? Silloinko kun teemme tietoisin päätös? Näin ei näytä olevan asian laita, vaan päätös tapahtuu suuruusluokassa 10 mikrosekuntia ennen tietoista päätöstämme (Koenig-Robert R & Pearson J. 2019). Vaikka tutkimustulosta on kritisoitu, se on filosofisesti perustavanlaatuisen. Teosofiselta kannalta katsoen korkeampi minä vaikuttaa aivoihimme päätöksenteon esitietoisessa vaiheessa. Tietoisessa päiväajunnassa emme ole tietoisia korkeamman minän toiminnasta vaan se vaikuttaa meihin persoonallisen minän tietoisuuden ulkopuolella. Kun tietoisuutemme on yhtä korkeamman minän tietoisuuden kanssa, voimme tietää korkeamman minän vaikutuksen aivoihimme. Tässä selitysmallissa jää ratkaisematta

ongelma siitä, mihin kohtiin ja miten fyysisiin aivoihin vaikutetaan.

Tietoinen kuvittelu todennetusti vaikuttaa aivojen toimintaan. Aivojen ensisijaiselta näköuorikerrokselta (V1) voidaan lukea mitä henkilö kuvittelee mielessään (Naselaris T. et al. 2015). Toki HD-näytön resoluutioon ei päästä ja V1-aivokuori on vasta ensimmäinen työstämisalue, joka ei vielä ilmennä kuvia sellaisina kuin ne näemme. Tulos kuitenkin osoittaa, että subjektiivinen tietoinen oma tahto vaikuttaa objektiivisesti tutkittuna aivojen toimintaan ja vielä siten, että kyetään tunnistamaan mielikuvan sisältö. Tutkimustulos on merkittävä, mutta ei selitä sitä, mistä tietoisuus tulee. Tulos ei kerro onko tahto ja tietoisuus itsenäisesti olemassa olevia vai ilmenevätkö ne ainoastaan itsesäätyvissä aivojen hermoverkoissa.

Ratkaisun löytäminen henki-keho-ongelmaan on vaikea. Onko tässä esitetty tietoisuus-keho-ongelman lähestymistapa sittenkään mielekäs? Löytyisikö kuitenkin jokin muu näkökulma, jossa ”homunculus koneessa” voisi säilyttää olemassaolonsa, eikä sitä hylättäisi niin kuin neurotieteessä tehdään? Yksilö voi katsoa itselleen ensisijaiseksi kulttuurisidonnaisen merkityskokemuksensa. Voisiko meditaation jalostama tietoisuus kertoa jostakin muusta kuin omasta kehollisesta itsestä? Meditaatiossa voimme liikkua tietoisuuden raja-alueilla. Subjektiivinen tuntemus olemassaolosta on vakuuttava eikä tämä tuntemus kaipaakaan mitään, mikä olisi edellytys tälle tuntemukselle. Se ei kaipaakaan hermoverkkoja mutta ei myöskään metafysisiä olomuotoja. Mielen sisällön tyhjentävä meditaatio voi tuoda mukanaan sisältöä tietoisuudellemme kuten meditaation harrastaja voi vakuuttaa.

Omalta kohdaltani olen selostanut sisällön ja havaintojen ilmaantumista kahdessa artikkelissa: ”Jooga niin kuin olen sen ymmärtänyt ja kokenut” ja ”Mistä aistikokemus kertoo? – Kokemuksia antroposofisesta tiedon tiestä” (<https://tapiojoensuu2.blogspot.com/2019/04/jooga-niin-kuin-olen-ymmartanyt-ja.html> ja <https://tapiojoensuu2.blogspot.com/2019/04/mista-aistikokemus-kertoo-kokemuksia.html>). Mutta jos haluamme luotettavaa ulkomaailmaa koskevaa sisältöä tietoisuudellemme, tarvitsemme tarkkoja havaintoja. Esimerkiksi paljon kärsimystä, toivottomuutta, vammautumista ja kuolemaa aiheuttavia vitsauksia, kuten isorokkoa, ei olisi voitu selittää ilman tarkkoja huomioita, että lehmien kanssa tekemisissä olevat ja lehmärokkoon sairastuneet eivät sairastuneet isorokkoon tai että ruttoon sairastuminen oli asuinalueesta riippuvainen.

Artikkelissani esitetyt neurotieteelliset tarkastelut ovat pääpiirteissään yleisesti hyväksytyjä nykyisessä vertaisarviodussa tieteellisessä kirjallisuudessa. Tällaisia ovat evoluutio, yksilö itsesäätyvänä systeiminä ympäristössään ja informaation käsittely. Lisäksi tajunnan selitysmallit asetetaan materialistiselle pohjalle. Useat tutkijat hyväksyvät ajatuksen, että tajunta ja aivojen biofysiologia kuuluvat eri tietokategorioihin ja että aivojen biofysiologialla on tajunnallinen vastine. Tutkimukset suunnitellaan näistä lähtökohdista käsin ja tutkimustulokset ovat edellytysten mukaiset. Tällöin on vaikea löytää löydöksille lähtökohdista poikkeava selitysmalli. Aivot voidaan periaatteessa purkaa molekyyli- ja atomitasolle eikä kuitenkaan voida ymmärtää näistä osista käsin mitä aivot kokonaisuudessaan tekevät tai kuinka tajunta ilmenee (siinä tapauksessa, että sen katsotaan saavan alkunsa aivoista). Osat eivät sinällään selitä, mitä aivot tekevät. Tarvitaan perusosien ja

osakokonaisuuksien yhdistelyä ja yhdistelmien toiminnan lainalaisuuksien löytämistä, jotta ymmärrettäisiin kuinka aivokoneisto toimii. Materialistinen neurotieteellinen perusoletta-
mus on, että tajunta syntyy osien toimintojen monimutkaisten yhdistymisten seurauksena faasimuunnoksena tai emergenttinä ominaisuutena (mitä semanttista ilmaisumuotoa halutaankaan käyttää). Mikäli olen ymmärtänyt oikein, matemaatikot kutsuvat ilmiötä haaraumaksi (bifurcation), jossa selitettävän ilmiön parametrien vaihdellessa tapahtuu riippuvassa muuttujassa (muuttujan virrassa) laadullisia muutoksia (Strogatz S. 2015 s. 45). Tällaisia toiminnan haarautumia voi olettaa tapahtuvan todennäköisemmin ihmisen kuin rotan aivokuorella koska ihmisen aivokuoren hermosolut omaavat biofyysisiä ja laskennallisia etuja verrattuna rotan aivokuoren soluihin (Eyal G et al. 2018). Teosofia kallistuu Leibnizin kannalle, että materiaallinen koneisto ei selitä havaintojamme eikä tajuntaamme (<https://www.iep.utm.edu/lei-mind/>), vaan selitykseksi tarvitaan aineeton (tai yliaineellinen) monadi.

Viitteet

Albers AM, Kok P, Toni I, Dijkerman C & de Lange FP. Shared Representations for Working Memory and Mental Imagery in Early Visual Cortex. *Current Biology*. 5 August. 23;15: 1427-1431. 2013. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0960982213006908>
Brovelli A, Badier JM, Bonini F, Bartolomei F, Coulon O, Auzias G. Dynamic Reconfiguration of Visuomotor-Related Functional Connectivity Networks. *J Neurosci*. Jan 25;37(4):839-853. 2017. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6597020/>

Eyal G, Verhoog M B, Testa-Silva G, Dietcher Y, Benavides-Piccione, DeFelipe J, de Kock C P J, Mansvelder H D and Segev I. Human Cortical Pyramidal Neurons: From Spines to Spikes via Models. *Front. Cell. Neurosci.* 29 June 2018. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6034553/>

Ginsburg Simona and Jablonka Eva. *The Evolution of the Sensitive Soul. Learning and the Origins of Consciousness.* Cambridge, MA : MIT Press, 2019. ISBN 9780262039307.

Hasson U, Nastase SA & Goldstein A. Direct Fit to Nature: An Evolutionary Perspective on Biological and Artificial Neural Networks. *Neuron*, February 5, 105: 416-434. 2020. <https://www.biorxiv.org/content/10.1101/764258v3.full>

Huang Z, Zhang J, Wu J, Mashour GA & Hudetz AG. Temporal circuit of macroscale dynamic brain activity supports human consciousness. *Sci Adv.* 2020;6:eaa0087. 11 March 2020. <https://advances.sciencemag.org/content/6/11/ea0087>

Katyal S. The neural correlates of non-judgmental and present-centred perception. *PsyArXiv Preprints.* 6 Feb 2020. <https://psyarxiv.com/zpxuv/>

Koch C, Massimini M, Boly M & Tononi G. Neural correlates of consciousness: progress and problems. *Nature Reviews Neuroscience.* May 17:307-321. 2016. <https://puredhamma.net/wp-content/uploads/Neural-correlates-of-consciousness-Koch-et-al-2016.pdf>

Koch C. *The Feeling of Life Itself. Why Consciousness is Widespread but Can't Be Computed.* Massachusetts Institute of Technology. 2019. ISBN: 978-0-262-04281-9.

Koeing-Robert R & Pearson J. Decoding the contents and strength of imagery before volitional engagement. *Scientific Report* 9, Article number: 3504. 2019. <https://www.nature.com/articles/s41598-019-39813-y?fbclid=IwAR29feWsCUxne0kI-VqBPkZX-pkxG58VgDBeEu9n7OvXsCqcX2OKE-vVjgmY>

Lai CH. Fear Network Model in Panic Disorder: The Past and the Future. *Psychiatry Investig.* Jan;16(1):16-26. 2019. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC6354036/>

Muller L, Rolston JD, Fox NP, Knowlton R, Rao VR & Chang EF. Direct electrical stimulation of human cortex evokes high gamma activity that predicts conscious somatosensory perception. *J Neural Eng* 15(2):026015. Apr 2018. <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/29160232>

Naselaris T, Olman CA, Stansbury DE, Ugurbil K & Gallant JL. A voxel-wise encoding model for early visual areas decodes mental images of remembered scenes. *Neuroimage* 105:215-228. Jan 15, 2015. <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1053811914008428?via%3Dihub>

Pfaff D. *Brain Arousal and Information Theory: Neural and Genetic Mechanisms.* Harvard University Press. 2006. ISBN 0-674-01920-2.

Redingbaugh MJ, Phillips JM, Kambi SA, Mohanta S, Andryk S, Dooley GL AfresiabinM, Raz A & Saalman YB. Thalamus Modulates Consciousness via Layer-Specific Control of Cortex. *Neuron*, February 12, 2020. <https://doi.org/10.1016/j.neuron.2020.01.005>

Rao RP & Ballard DH. Predictive coding in the visual cortex: a functional interpretation of some extra-classical receptive-field effects. *Nat Neurosci* Jan;2(1): 79-87. 1999. <https://www.cs.utexas.edu/users/dana/nn.pdf>

Sanchez G, Hartmann T, Fuscà M, Demarchi G & Weisz N. Decoding across sensory modalities reveals common supramodal signatures of Conscious perception. March 17, 2020. <https://www.pnas.org/content/early/2020/03/16/1912584117>

Strogatz SH. *Nonlinear Dynamics and Chaos. With Applications to Physics, Biology, Chemistry, and Engineering.* Westview Press. 2015. ISBN 978-0-8133-4910-7.

<https://tapiojoensuu2.blogspot.com/2019/04/jooga-niin-kuin-olen-ymmartanyt-ja.html>

<https://tapiojoensuu2.blogspot.com/2019/04/mista-aistikokemus-kertoo-koke-muksia.html>

Ruusu-Risti ry:n edustajat paikkakunnittain

Iitti • Pauli Loikala 040 838 1017

Jyväskylä • Kirsi Toivonen 050 378 7335

Kuopio • Jouko Ikonen 050 341 8795

Lappeenranta/Taipalsaari • Paula Monto 040 590 4918

Oulu • Vesa Raappana 044 279 6393

Porvoo • Jorma Aunela 040 969 2096

Rovaniemi • Marketta Mylläri 040 762 6454

Siilinjärvi • Antti Savinainen 050 494 9597

Tampere • Alpi Ikäheimonen 0400 238 769

Turku • Saara Lintera 041 451 0591

Vihti • Jukka Sarno 040 567 7485

MUSTA MESTARI



Kierteestä kierteeseen
kaikuu kallojen kolke
kun olemassaolon kipua
emme edelleenkään hyväksy
osaksi olemustamme

Mestari sanoo: Nouse ylös ja etsi opettajaa!
ja minä tuijotan naama tuhkassa, alahuuli vääntyneenä
että vieläkö
vieläkö minuun uskot
vaikka olen palanut jo hiileksi

Jos samaan kuoppaan tipahtaa
tarpeeksi monta kertaa
ja tarpeeksi monta
on itsestäni kiinni
niin sehän tässä pelottaa

Olemassaolon kärsimys
Siitä on kirjoitettu niin paljon
laulettu tuhansia lauluja, meditoitu tuhansia elämiä
luostareissa, luolissa, temppeleissä
purtu yhteen miljoona hammasta
risteävien jokien verran hikipisaroita
valutettu pitkin kauniita ohimoita

Sama kärvennys
sama kiirastuli
muurahaispesä, jossa istumme
kohti samaa mestaruutta

Kun kiinnostus kaikkooa
Samsaran tarjontaan
kun puiseva pölyinen katku
paistaa läpi jokaisesta viihteen osa-alueesta

etkä enää löydä suuntaa paeta
et ainoatakaan viihdykettä
minne kohdistaa levoton huomiosi
koska mikään
ei maistu miltään

Silloin
"Onneksi olkoon!
Henkesi sinua kutsuu!"
Olet voittanut ensimmäisen kierroksen

ja kärsimys
astuu rinnallesi tienviitaksi
oppaaksi

jota mestari käski sinun etsiä

Marleena Lehtimaa

Eetteriruumis/Autuudenjulistus

Pienessä kirjasessa Eetteriruumis, P.E. kuvaa eetteriaineen toimintaa eetterivoimassa ja niiden toimintaa meissä. Kemiallinen eetteri, Magneettieetteri, Valoeetteri, Refleksieetteri ja niiden toiminta meissä. Eetterien yhteydessä on syytä pitää mielessä, että ne ottavat vaikutteita meistä, astraalis-mentaalinen mieli ikään kuin ohjelmoi niiden toimintaa. Näin tapahtuu, kun olemme ohjelmoineet niihin luonteemme mukaisen toiminnan. Ne toteuttavat meissä karmamme mukaista ohjelmaa, jolloin saamme mitä osaksemme kuuluu tulla.

Kemiallinen eetteri: se voima säätelee kasvumme ja sen jälkeen ruoansulatuksemme niin, että pysymme hengissä ja voimme toimia tässä fyysisessä kehossa. Tämä eetterivoima toimii meissä automaattisesti, niin ettemme voi siihen puuttua. Kun eetterivoimat toimivat meidän rauhastemme kautta, ne näin automaattisesti hoitavat kehomme toiminnat.

Magneettieetteri eli sukupuolivoima meissä, käsittäen kaikki himomme ja halumme, sukupuolisuudesta johtuen on hankala voima meissä. Toisaalta magneettivoima on myöskin tie todelliseen rakkauteen ja on mahdollista luontua luovaksi, taiteelliseksi. Niin tai näin, se on kovan luokan kouluttaja meissä ja myöskin hyvän palvelija, kun emme väärällä mielemme informaatiolla saa siinä aikaan sen vääristynyttä toimintaa.

Valoeetteri eli aistimuseetteri, jonka avulla saamme informaatiota ulkomailmasta, etenkin kuulo- ja näköaistin kautta. Ohimennen mainittakoon, että meidän Uudessa testamentissa Matt. 13. luvussa 14. jakeessa sanotaan: ”Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.” Tuohan on aivan pöljää! Mutta englantilaisessa Uudessa testamentissa kuuluu ”Kuulemalla kuulkaa ja ymmärtäkää kuulemanne, näkemällä nähkää ja käsittäkää näkemänne”. Heureka, järkeen käyvää! Onko nyt niin, että kuulo on tekemisessä ymmärryksen kanssa ja näkö käsityskyvyn kanssa?

Refleksieetteri, muistieetteri, joka tallentaa persoonallisen mielemme informaation eetteriruumiisiimme ja ne toimivat saamansa informaation mukaan, joko hankalasti tai hyvin. P.E. mainitsee, että kun muistieetteri meissä oikein toimii, tulemme ensin melko muistamattomaksi, mutta kun se oikein kehittyy, muistimme tulee entistä paremmaksi ja muitakin kykyjä meissä kehittyy. Kun eetterivoimat ovat peräisin vanhoista uskonnoista niin on puhdistuksessa käytettävä apukeinoa meidän kristinuskostamme; se käyttövoima on autuuden julistuksista. Ja että ne minun eetterivoimissani oikein vaikuttaisivat, on minun ne toimivaksi itsessäni elettävä, sillä sehän on omaani jonka omakseni tunnen; ajatukset ovat yhteisiä.

Ensimmäinen, Kemiallinen eetteri: siihen vaikuttaa 1/8 julistukset (otan ne pareittain kuten ne ovat Vuorisaarna -kirjassa). Siis: Autuaita ovat köyhät eli nöyrät hengessään, sillä heidän on taivasten valtakunta. Autuaita ne, joita oikeamielisyyden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Toinen eetteri eli Magneettivoima: siinä vaikuttavat 2/7 julistus. Autuaita ovat lempeät, sillä he tulevat perimään maan. Eli tässä elementissä kaiketi saamme jonkin verran hallintaa fyysiseen prinsippiimme, koska maan perimme. Autuaita ovat rauhanrakentajat, sillä heitä tullaan nimittämään jumalan pojiksi. Jeesus Kristus, vaikkakin oli niin sanottu ainosyntynen, ei olekaan ainoa jumalan poika. Meissäkin on mahdollisuus ilmentää jumalan poikaa; loihan hän meidät omaksi kuvakseen.

Kolmas, Valoeetteri eli aistimuseetteri: siinä vaikuttaa 3/6 julistus. Autuaita ovat murheelliset, sillä heitä tullaan lohduttamaan. Autuaita ovat puhdassydämiset, he tulevat näkemään jumalan. Missä tulemme näkemään jumalan? Selvimmin ihmisveljissä. Sillä eräs tehtävämehän on ilmentää jumalaa. Meidän tulee tässä elämäntieteessä itsestämme jumalan kuva esiin tuoda; olemmehan hänen kuviaan. Vaikkakin melkoisia jumalan kuvatuksia; jumalan kuvatuksia olemmekin, ainakin itse olen sellainen.

Neljäs, Refleksivoima eli muistieetteri: siinä vaikuttaa 4/5 julistus. Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat oikeamielisyyttä, sillä heitä tullaan ravitsemaan. Autuaita armeliaat, sillä heitä kohtaan tullaan osoittamaan laupeutta.

Näin vanhan ja uudemman jumalviisauden avulla puhdistan eetteriruumiit niin, että persoonallisen informaation sijaan tuon siihen puhtaan oikean informaation, edellyttäen, että elän autuuden julistukset todeksi itsessäni, jolloin eetterivoimat oikean informaation saatuaan auttavat meitä totuuden tiellä kulkiessa.



Näkökulmia Mesokosmuksesta - Uusi mediakokonaisuus Suomen henkiseen kenttään

Näkökulmia Mesokosmuksesta on suomalaisen henkisyttä, taiteellisuutta sekä hengen ja tieteen rajapintaa tutkivien ajattelijoiden puheenvuoroja esiintuova mediakokonaisuus. Mesokosmoksen ensimmäinen podcast-jakso julkaistiin joulukuussa 2018, jonka nimi oli "Alkulähtökohdista Kaikkikeskukseen". Mesokosmoksen podcast-jaksot sisältävät haastatteluja, esseitä ja kolumneja, joita julkaistaan lähes joka toinen viikko. Sannon lähes, koska 2020 toukokuussa Suomessa valinneen koronan takia monet asiat ovat menneet toisin kuin on suunniteltu. Kahden viikon tahti järkkyy ensimmäisen kerran puoleentoista vuoteen. Tähän mennessä podcast-jaksoja on joka tapauksessa julkaistu 37 kappaletta. Mukana on myös useita ruusuristiläisten haastatteluja.

Uusi, niin ikään toukokuussa 2020 aloitettu broadcast-sarja koostuu live-streamatuista videotaltioinneista, joita julkaistaan tässä vaiheessa epäsäännöllisin väliajoin. Niiden tarkoitus on käsitellä sellaisia valittuja aiheita, jotka hyötyvät visuaalisesta havainnollistamisesta.

Mesokosmokselle on luotu myös kolmas tiedotusväline kesäkuussa 2020. Hiukan transhumanistisessa do-it-yourself -hengessä toteutettu Mesozine-tabloidi (pienikokoinen elektroninen sanomalehti) on tehty tukemaan podcast- ja broadcast-jaksojen näkyvyyttä.

Mesozine* sisältää jaksojen kuvailuja, sarjakuvamaisesti kuvitettuja tarinoita, artikkeleita ja juttuja eri kirjoittajilta, joiden ajattelussa yhdistyy luovuus, esseistinen filosofisesti orientoitunut yritteliäisyys ja raikkaat näkökulmat henkiseen skeneen.

Lanseeraamani Mesokosmos voidaan siis tosiaan ymmärtää henkistä kulttuuria edistävänä julkaisujärjestelmänä. Marginaalikulttuuri tarvitsee muutakin kuin muistivihkojen reunoja tullakseen esiin. Niin vahvat kokeneet todistajat ja puhujat kuin tavalliset duunarit ja taivaanrannan maalarit ovat haastattelun ja artikkelin arvoisia. Jokaisesta ihmisestä pitäisi tehdä laulu. Mesokosminen, ihmisen mittakaavassa ja ymmärryksen kentässä kultivoituva sanoma leviää jokaisen jakson myötä automaattisesti monilla sosiaalisen median kanavilla, kuten Facebook, YouTube, Twitter, Tumblr, Spotify, Google Podcasts, Apple iTunes, Anchor, Player FM, Twitch, Academia, Issuu -palveluissa sekä noin 20:llä muulla Internet-sivustolla.

Mesokosmos on tällä hetkellä yhden miehen orkestroima, yhdessä vapaiden ajattelijoiden kanssa jatkuvassa luomistilassa oleva moderneja työvälineitä hyödyntävä mediakokonaisuus. Lämmin kiitokseni kuuluu kaikille niille, jotka ovat uskaltaneet haastateltaviksi tässä uudenaikaisessa perinteisiä rajoja rikkovassa ympäristössä.



Myös kaikki kommentit, kehitysehdotukset ja avustukset on otettu avosylin vastaan.

Mesokosmos ei kuitenkaan ole voittoa tavoittelematon toimija. Ei sentäs! Sen tavoite on ymmärryksen voitto tietämättömyydestä, rauhan ja humanin keskukseen levittäminen yksilöiden sydämistä ja mielistä toisiin, hiljainen vallankumous. Sinäkin voit tehdä sitä mietiskelemällä näitä asioita, jakamalla omia ja muiden kokemuksia ja oivalluksia. Niiden ei aina tarvitse olla ankaran tieteellisesti vertaisarvioituja ollakseen arvokasta julkaisutavaksi. Mesokosmoksessa riittää, että jaettu on omakohtaisesti arvioitua, oman erottelukyvyn ja siivilän läpi kulkenutta elämänoppia, kuvailevaa havainnointia, tarinointia omista elämän oppiläksyistä,

ennakkoluulottomia, joskus radikaalejaakin näkemyksiä, inspiroivia sitaatteja, joskus ihan vain olemista tärkeiden asioiden äärellä. Mesokosmoksen operatiivinen keskuspaikka eli kaikki julkaistut jaksot ja muuta lisätietoa löytyvät osoitteesta: <https://mesokosmos.com>.

* Zinet ovat 30-luvulla alkunsa saaneita pienten yksittäisten toimijoiden pienen levikin sanomalehtiä, jotka olivat aluksi scifi-teemaisia, mutta laajenivat sittemmin käsittämään harrastusaiheita laidasta laitaan.

Mesokosmos - ihmisen mittaisten meemien temmelyskenttä

Lukiessani edellisen RR-lehden (1/2020) nuorten veljesten kirjoittaman artikkelin ”Jyvällisiä ajatuksia” sydämeni äänettömästi täyttyi mukavista muistoista, jolloin nuoruuden innolla luin ja omalla osaamallani tavallani elin teosofiaa. Olenkohan siirtynyt Ruusu-Risti-nuorisosta vanhaksi, kun nostalgisoin tällaisilla asioilla? Jostain syystä uskon, että en ole kuitenkaan ainoa, joka näin koki. Ruusu-Risti-nuoren taival on pitkä. Niin pitkään kuin järjestössä on yksi sinua vanhempi, olet nuorisoa. Hyvä niin, mutta onko minussa enää sitä samaa tuoretta intoa teosofiaan?

Väittäisin, että on. Jumalviisaus etsii ja ikävöi aina uusia muotoja. Joko uusien ihmisten henkisen tien kuvailujen kautta tai uusia muotoja itse luoden. Koska olen luonteeltani tällainen taitelijan ja teknologikon risteytymä, minulle teosofinen luomisen tuli on sanojen, kuvien ja äänen muotojen muovaamista. Tällaisista pyrkimyksistä kehittää omaa kirjoittamista ja ajattelua syntyi lopulta idea Mesokosmuksesta, Tolkienin Keski-Maan laajennos, merkitys uudelle Keskukselle.

Tukea tietoisesti tehdylle sanojen merkitysten laajentamiselle ja sen hyödyllisyydelle sain postmoderneilta filosofeilta, kuten Michel Foucaultilta ja Gilles Deleuzelta, mutta erityisesti itävaltalaiselta antroposofian luoja ja filosofilta Rudolf Steineriltä. Steinerin ”Totuus ja Tiede (Tieto)”-väitöskirja vuodelta 1891 avaa loistavalla tavalla fenomenologista filosofian periaatetta, jossa totuuden etsijä ei tyydy vain hänelle annettuun maailmaan ja sen käsitteisiin. Annetun maailman kautta on mahdollon tuntee totuutta. Luomalla käsitteistön tietoisesti tahdon kautta uudestaan, uudestisyntymällä

käsitteet luodaan sitä, mikä voi olla vain totta. Tietäessä tarkkaan harkitussa mielessä totta, pitäisi lisätä. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun tajusin, että on myös filosofisesti käsitelty sitä, minkä intuitiivisesti olin nuoruudessani ymmärtänyt ja uskontotraditioiden kautta usein kuullut. Nimittäin, että olemme Luoja. Koin myös ymmärtäväni usein vaikeaselkoiseksi jäänyttä Steineria uudella tavalla, kun tajusin hänen filosofisen taustansa, jonka päälle hänen teosofiansa ja antroposofiansa on rakentunut.

Tutkitaan seuraavaksi mesokosmosta sanana ja ideana eli meeminä. Viisausperinteissä ihminen eli mikrokosmos on analogisesti ymmärretty makrokosmoksen kuvana, eräänlaisena pienessä mittakaavassa olevana replikaattina suuresta universumista, ehkä taivaankaaren rajaamasta toispuoleisesta, jumalten täydellisestä valtakunnasta, jonne silmä yritti nähdä ennen Galileon kaukoputkea.

Tiede on kuitenkin huimasti laajentanut laitteilla ja aistien jatkouloksilla meidän kykyämme nähdä yhä kauemmas universumiin ja syvemmälle aineeseen. Kosminen taustasäteily luo nykyisen tieteellisen tietämyksen kuvan 13,8 miljardin vuoden takaa jonkinlaisesta maailmankaikkeuden alkutilasta sen ollessa vain noin 380 000 vuoden ikäinen. Maailmankaikkeus on laajentunut piste-mäisestä alkutilasta arviolta 93 miljardia valovuotta halkaisijalta olevaksi galaksiklustereiden kiihtyvästi laajenevaksi kokonaisuudeksi, jossa ihmeellisellä tavalla temmeltävät pimeä energia ja valaisematon aine. Tiedemiehet ovat matemaattisesti päättelleet, että vain murto-osa kaikkeudesta on sitä, minkä voimme nähdä ja tämän hetken laitteilla mitata.

Muu on mysteeriä, vaikka tätä sanaa usein kavahdetaankin. Vain rohkeimmat ja asemansa omalla toiminta- ja tutkimuskentällä vakiinnuttaneet voivat rauhassa sanoa, että kyllä, mysteerejä on vieläkin olemassa. Ehkä mysteerit ovat jopa suurempia ja vaikeammin ratkaistavia kuin koskaan aiemmin.

Tähdet, joita katsomme yötaivaalta, ovat osaksi oman Linnunratamme tähtiä, enemmän tai vähemmän planeettajärjestelmämme kaltaisia. Mutta samassa mittakaavassa kuin galaksissamme on tähtiä, on taivaalla myös muita galakseja, jotka harhauttavasti näyttävät tähdiltä, mutta sisältävätkin yhtä lailla tähtiä kuin oma Linnunratamme. Valtava universumi piirtyy sielun silmien eteen. Näitä kuvia liian hanakasti toisten silmien eteen piirtäessään keskiaikainen hermeetikko Giordano Bruno tuli roviolla poltetuksi. Nyt meistä tehdään pilaa, jos emme hyväksy hänen kuvaansa muista planeettajärjestelmämme vastaavista tähdistä. Ehkä kohta jopa Brunon multiversum-idea tulee yleisesti hyväksytyksi. Jotkut tunnustetut kvanttimekaanikot ja kosmologit ottavat monien rinnakkaisuniversumien mahdollisuuden tosissaan, vaikkeivat he toki puhu Brunon ideasta kuin hyvin yleistetyssä mielessä.

Samaan aikaan olemme kiihdyttäneet laitteemme tunkeutumaan yhä hienovaraisempaan aineeseen, lyhyempiin ja pienempiin mittakaavoihin, mikro-maailmaan. Atomi on purettu moneen kertaan osiinsa, ja osat taas pienempiin alkeishiukkasiin ja vuorovaikutusvoimiin: outoihin, lumoaviin ylös/alas kvarkkeihin ja hiukkaset toisiinsa vahvalla ydinvoimalla liimaaviin gluoneihin, bosoneihin ja mesoneihin, valonnopeudella kulkeviin fotoneihin, leptoneihin ja Higgsin hiukkasiin.

Alkeishiukkasten kokoluokka on järkeiltävissä vain suhteellisten mittojen kautta. Mesokosmoksen onkin tarkoitus kuvata sitä kokoluokkaa ja

mittakaavoja, joissa ihmisen luontaiset anatomiset ja aistinvaraiset mitat toimivat eli millimetrien ja kilometrien välistä tilaa. Tästä kokemusten kentästä on lähes yhtä pitkä matka edellä mainittujen alkeishiukkasten maailmaan ja Planckin kokoluokkaan kuin tunnetun universumin reunalle. Ihminen on jäänyt uuden huimasti tarkentuneen mikrokosmisen maailman ja lähes käsittämättömäksi laajenneen makrokosmisen maailman väliin.

Fyysinen mikrokosmos eli atomin ympärille piirtyvä elektroninen voimakenttä ja makrokosmos eli auringon ympärillä pyörivät planeetat tai galaktinen järjestelmä mustan aukon ympärillä ovat samanlaisia muotoja keskuksineen ja ympärillä pyörivine satelliitteineen molemmissa skaaloissa. Sen sijaan elämä maan päällä on ottanut hyvin erilaisen fyysisen muodon. Ajattele vain ihmistä tai muita eliöitä raajoineen ja ulokkeineen. Meilläkin voi olla ”satelliittimme”, mutta se on ymmärrettävä silloin vertauskuvallisemmassa, ehkä sosiologiassa tai psykologis-okkultisessa mielessä.

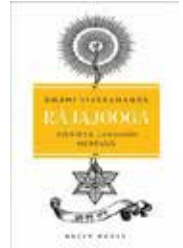
Muun muassa nämä havainnot ovat antaneet minulle syitä - käsitteitä hiukan uudistaen - puhua mesokosmuksesta, joka on makrokosmoksen ja mikrokosmoksen välissä. Tämä on hyvä analogia myös historiallisesti, koska muinaisessa Lähi-Idän maantieteessä hedelmällinen puolikuu eli Mesopotamia tarkoitti Eufrat- ja Tigris-jokien (kreik. potamoi) välissä (kreik. meso) olevaa maata. Psykologinen samoin kuin esoterinen Mesokosmos on oma tarinansa, joka jatkaa elämistä ja jonka jokainen etsii kyllä löytää, ehkä joskus jopa Mesozinestä.

Jatkakaamme yhteistä matkaa ja jakakaamme yhteistä henkistä pääomaa, jyvällisiä ajatuksia kukin omalla tavalla eri aiheista ja meemeistä ammentaen.



Vivekananda Swami: **Rajajooga**

Sisäisen luonnon herruus



Rajajoogassa muinaista jooga filosofiaa avataan länsimaisen tieteen käsittein. Teos sisältää johdannon jooga filosofian perusteisiin sekä Vivekanandan kommentaarin joogan perustekstinä pidettyyn Patanjalin Yogasutraan. Suomentaja, joogatutkija Matti Rautaniemi on kirjoittanut teoksen sen taustoja ja merkitystä valottavan esipuheen

Basam Books 2020. 217 s. Sid. 27,-

Rautaniemi Matti: **Joogan historia**

Erakkomajoista kuntosaleille



Teos kertoo joogan alkuperästä, miten joogaa on eri aikoina tulkittu, mitkä historialliset tapahtumat ja aatevirtaukset ovat siihen vaikuttaneet ja ketkä ovat olleet kansainvälisen joogailmiön tärkeimmät rakentajat. Suomessa joogan toi suuren yleisön tietoisuuteen Pekka Ervast ja teosotit yleensäkin.

Basam Books 2020. 410 s. Sid. 28,-

Kokkinen Nina, Nylund Lotta toim:

Hengen aarteet

Esoteerisuus Suomen taidemaailmassa 1890–1950



Vapaamuurareiden initiaattiorituaalit ja ruusuristiläisten taidesalongit ovat innoittaneet myös suomalaisia taiteilijoita. Teosofinen ja antroposofinen taidekäsitys vaikutti taiteilijoihin, ja henget jopa ohjasivat heidän työtään. Hengen aarteet -teos tarjoaa uutta kiehtovaa tietoa suomalaisten taiteilijoiden yhteyksistä esoteerisuuteen.

Parvus 2020. 192 s. Sid.35,-

Teos liittyy Villa Gyllenbergin näyttelyyn **SALATUN TIEDON TIE** (3.6.2020 – 11.10.2020)

Hermes Trismegistos:

Corpus Hermeticum

Smaragditaulu ja muita hermeettisiä kirjoituksia



Muinaiset hermeettiset tekstit egyptiläiset papit käänsivät kreikaksi 300 – 100 eaa. Vuoropuhelut, joissa Hermes Trismegistos ja jumalalliset olennot johdattavat oppilasta erilaisiin opetuksiin ja salaisten mysteerien ymmärtämiseen avaavat suomenkieliselle lukijakunnalle hermeettistä ja gnostilaista filosofiaa.

Aatma. 2020. 228 s. Sid. 30,-

Mahlamäki Tiina, Kokkinen Nina:

Moderni esoteerisuus ja okkultismi Suomessa



Kirja perustuu tuoreeseen tieteelliseen tutkimukseen ja siinä käsitellään niin spiritualismia, vapaamuurariutta, teosofiaa, antroposofiaa kuin ruusuristiläisyyttä. Lisäksi teoksessa tarkastellaan esoteerisuuden ja okkultismin kytköstä kuvataiteeseen, kirjallisuuteen ja populaarikulttuuriin. Esoteerisuus ei suinkaan asetu omituisen marginaalien kulttuurisille laitamille, vaan kietoutuu monisyisesti muun muassa tieteen, taiteen ja politiikan alueisiin.

Vastapaino 2020. 332 s. Sid. 34,80

Loyd Alexander: **Muistojen koodi**

Vapaudu menneisyyden ohjelmoinnista 10 minuutissa



Loyd opettaa, miten voit käynnistää prosessin päästäksesi eroon menneisyyden rampauttavista vaikutuksista ja elinikäiseltä tuntuneesta taakasta. Voit kehittyä työssäsi, korjata ihmissuhteitasi, irrottautua jostain riippuvuudesta tai vain päästä yli tuskallisista muistoista kasvaaksesi ihmisenä.

Viisas Elämä 2020. 345 s. Sid. 27,-